

מועצה אזורית לב השרון

ישיבת מליאה מספר 40

ישיבה מיום 19.07.2026

נוכחים :

- אלי אטון
 איציק שעתל
 סיוון שריפי
 אורנה הדר
 ישראל גרציאני
 יוסי דיין
 קובי רייך
 מיכל גליק
 משה מכלין
 אפרים חגי'י
 נתן סלומון
 שחף חרמון
 רועי מימון
 נעה הנגלפיבין
 נתנאל יהודה

משתתפים נוספים :

- עו"ד לאון אליעזר
 - מר ניסן כנפי
 - מר שרון עזרן
 - מר ניב גילינסקי
 - מר מירב לביא
 - מר שי שדה
 - יועץ משפטית
 - מנכ"ל
 - גזבר
 - דובר המועצה
 - מבקרת

מר ניר טימור

לימור דמארי

מר רוס פור

ניר טימור - מי לב השרון

שי - מי לב השרון

גיא - מי לב השרון

אורחים

תומר פרץ

מירב

מר רון שינקין

מר אריאל ויינר

לילך - מרכז רב תחומי למחול

שביט - מרכז רב תחומי למחול

ניצן - מרכז רב תחומי למחול

סדר יום:

1. דו"ח ראש מועצה

2. הצגת הדוחות הכספיים של החברה לטיפול במי לב השרון בע"מ.

3. אישור להארכת כהונת חברי ועדת הערר לענייני ארנונה שליד המועצה

האזורית לב השרון.

4. הצגת תוכנית עסקית ואישור קבלת הלוואה להקמת מערכת אנרגיה סולארית

באזור המט"ש

5. תברים.

פרוטוקול

אלי אטון : שלום חברים, ערב טוב. היות ויש לנו רוב אנחנו יכולים להתחיל. גם בלי רוב יכולים להתחיל, יכולים לרוץ עד להצבעות. אז נתחיל קודם כל בדו"ח ראש המועצה.

דו"ח ראש המועצה

אלי אטון : מכיוון שיש היום איזשהו משחק חשוב, כמו שאמרתי היום בהנהלה, כל אחד באמת שיש פה בחירה חופשית לאהוד כל קבוצה שהם רוצים, למעט ספרד. אז זה שלכם, אתם תחליטו את מי אתם רוצים, אבל באמת נאחל, אני ברמה האישית בארגנטינה שתיקח את הגביע הזה, כי מגיע, וגם ברמה הלאומית מגיע לנו שארגנטינה תזכה. אנחנו נעשה את זה כמה שיותר מהיר כדי שנוכל יש לנו שידורים. המשחק משודר בכמה יישובים היום גם בניצני עוז, גם בפורת, גם בעגלתה, בבני דרור, בעין שריד הם ביטלו את ההקרנה כי יש הקרנה פרטית של האזור של הפיצה שם, אז לא רצו לערב את זה. אנחנו ניתן הוקרה בצורה מהירה. אנחנו ניתן הוקרה, כמו שאתם יודעים, אנחנו השבוע הסתיימה המכביה, ויבואו כמה אנשים שזכו במדליות, שייצגו את לב השרון בצורה מכובדת. והראשונה שבהם שנמצאת פה, זאת מירב. מירב מכהנת כיושב ראש אגף הספורט במכביה. חברה בוועדה המארגנת ומובילה את כלל התחרויות במכביה ובמחויבות יוצאת דופן. אז מירב לא רק שהייתה מארגנת את המכביה, אלא גם זכתה מקום 3 במשחה ל-1,500 מטר במים פתוחים. אז דוגמה למצוינות, עשייה ברוח ספורטיבית. יישר כוח, זה באמת גאוה לכולנו. תסבירי רק מה זה מים פתוחים.

מירב לביא : תן לי דקה, תשים סטופר. אני שחיינית מים פתוחים, זה שחייה בים. אני יכולה להגיד לכם שהמכביה, הסלוגן שלנו הוא "מור דן כבר". זה אירוע שהוא מאוד מאוד מורכב, הרצאה אחרת. היו יישובים שנתתי הרצאות לפני. המכביה נדחתה בשנה. הרעיון היה לחדש את הנדרים בין ישראל לקהילות היהודיות. שתבינו, לא נעים להגיד, אנחנו כבר 3 שנים במלחמה, כמעט

מנורמלת רמת האנטישמיות של הקהילות, באמת, ואנחנו אפילו לא שומעים על הכל. אז אחד, היא נדחתה בשנה. לשמחתנו, עקב הדחייה או אחרי הדחייה, כל החטופים חזרו, אבל היו לנו הרבה מאוד דברים או בל"תמים תוך כדי. הדבר הכי מרגש במכביה היה 18 אירועי הנצחה לזכר חללי חרבות ברזל ונובה. לי הייתה זכות, אני חושבת, אדירה, לשחות במשחה לזכר סרן עדן נמרי, שהצילה 17 חיילות בנחל עוז. אני עוד לא סיימתי את המשימה שלי, כי המשימה הייתה שמי שהצילה אותם תשחה. הייתה לי זכות לעבוד עם נעמה לוי ולשחות איתה ועם אימא שלה, אילת, אזה מדהימה. אבל היו עוד כמה הנצחות. אני חייבת להודות לניב ולאל, התעודות האלה זה לארי אוריאלי מחירות, שהוא בערך חודש וחצי לפני אמר לי: "לא יכול להיות שבלב השרון לא יודעים". אמרתי לו: "תודה, אלי. תדע, יש פה ספורטאים". והיו עוד. יש את תמר לוין. ובעקבות ההדהוד של ארי זה הדהד לכל הרשויות, וכל רשות, או לפחות הרבה מאוד רשויות, התחילו למנף את הנושא של הספורטאים. רק לישר קו, היו פה גם קצת נינג'ה וקצת מה עוד, שהם לא היו במכביה, הם היו בסימן מכביה. וגם כדורשת, כשאומרים לכם, הם בסימן מכביה, הם לא מכביה. אז באמת המון תודה. לצערי, התחרות שהייתה אמורה להיות פה בלב השרון החלקה על הקרח בוטלה, אבל היא תהיה. יש לנו עוד 3 שנים, אז תתכוננו. זה ממשלחת ישראל, אז אנחנו צריכים למתג. זה לא מתנות, אל תרשמו, זה לא בספר המכביה. אבל אני לא יודעת אם אתם יודעים, אלי הוא ספורטאי, וכשהתחלנו פה את החצי מרתון לפני 5, 6, 7 שנים...

(מדברים ביחד)

מירב לביא: אז אני שמה לך פה, המון תודה. זה הרבה מעבר לספורט, זה המון חינוך. אני יכולה להגיד לכם שקצת יחכו שם, בצד המזרחי האמריקאים, עוד 800 מהם בארץ, במה שנקרא פוסט-קמפ. היום כולם היו בנובה, אנחנו מחכים שהם יחזרו ושבעזרת השם ומהר יטוסו מפה.

איציק שעתל: לי יצא להיות לפני הרבה שנים להיות בפתיחה של המכביה, אבל זה היה ברמת גן. אז הוזמנו על ידי מירב. מירב דאגה לנו על כרטיסים. אני רוצה להגיד לכם שהאירוע הזה, באמת, היה מרגש מאוד. השילוב שאתם בחרתם לעשות עם נפגעי הנובה ועם כל הנופלים, זה היה מרגש. אני רוצה להגיד לכם, אני לא מתבייש להגיד, אפילו היו דמעות בעיניים בכמה סיטואציות שם. הרבה תודה.

אלי אטון: יש לנו כמה דברים שתדעו. אמורים להגיע גם איתמר לוי, שמשחק בייסבול, רון שנקין, אתם כבר בטח מכירים אותו, בקבוצת כדורסל לגילאי 45 פלוס. ארי אוריאל שנימצא, ובעלה של שרון אוריאל, יושבת ראש הוועד המקומי של חירות. 6 מדליות הוא הביא! יהלי ויינברג, קפטן נבחרת כדור-מים שזכתה בזהב, נמצאת במחנה אימונים. וארנון שחר מיעף, שזכה בפאדל בתחום הנבחרות במקום ה-2. אז אלה האנשים שיש לנו, וישר כוח. אני רוצה קודם כול לאחל לחברנו, גיא זרח מזל טוב. האמת, רציתי לקבל את האישור שלכם לחגוג לנו בטברנה היוונית, אבל הבנתי שעשו לך את זה בבית, אז חסכנו, לא צריך. הרבה הרבה מזל טוב, בריאות, אושר, והשמיים הם הגבול מבחינתך. אנחנו נמשיך, חברים. אני אעשה מהר את דוח ראש המועצה, ואני רוצה, חברים, כדי שנספיק למשחק ועוד לפני זה להתכונן, כמה דברים אני דווקא אקצר פה. לפני כשבועיים הייתה לנו פה פגישה כאן עם משרד התחבורה, מירי רגב, ובעקבות הפגישה הזאת גם יגיע השבוע מנכ"ל משרד התחבורה ומנכ"ל נתיבי ישראל, כדי לעבוד על הביצוע של כל הנושאים. דיברנו על כל הדברים שמפריעים לנו כאן בלב השרון, כולל כביש 553, כולל כביש הדר, כולל הכביש של 5613 של ינוב, גאולים, צור משה, שמגיע בואך לכביש 4 עם כל התקלות שיש שם, כולל כביש 5715 מוביל מכניסה לניצני עוז ועד שער אפרים. הישגים ראשונים שהצלחנו כרגע להשיג זה שקודם כל התוכנית של 553, ואני אדבר על זה לאחר מכן, תופקד כרגע. אבל מה שיבוצע כרגע זה 2 נתיבים כמו שאנחנו ביקשנו. מעבר לזה אנחנו נדבר על עוד דברים שלגבי 553, על שיתוף ציבור שאנחנו עורכים השבוע.

דובר :

מה התוכנית הולכת להיות מופקדת?

אלי אטון :

אני אדבר על 553 עוד מעט. 444 בשלבי טרום תכנון, אין תקציב, אבל אני רוצה שנייה, חברים, אני רוצה רק להגיד לכם דבר אחד, כל הדברים שביקשנו בנושא הזה, גם שלא יהיה שום התקדמות מבחינתם ללא הסכמה של הרשות, וכמובן הרשויות השכנות זה אחד. לא תהיה שום התקדמות בלי אישור שלנו, ואני תכף ארחיב לכם לגבי 553 מה אנחנו עושים, מה הפעולות שאנחנו עושים כדי למקסם את הערך של הכביש הזה. ודבר נוסף, הצלחנו בצומת ניצני עוז הוקמה תחנת דלק של מושב ניצני עוז. לפני 15 שנה הם התנו את ההיתר בהקמת שמושב ניצני עוז זה אגודה, תקין כיכר. עלות הכיכר זה בין 2 ל-3 מיליון שקלים, והראינו לה שהיום שהכיכר לא משרתת בכלל את התחנה, אלא משרתת באמת את הכביש הזה, את הכביש שהוא כביש ת"פ נתיבי ישראל, שעוברים בו 6,000 מכוניות ביום, הן לניצני עוז ואין לשער אפרים, הלוך חזור לשני הכיוונים. והצלחנו לקבל את ההסכמה שלהם להוציא קול קורא מטעם משרד התחבורה, שבסופו של דבר מי שישלם את הכיכר הזאת זה משרד התחבורה. זה בנושא הזה. אני אעצור רגע. נמצא פה רון שיינקין, אלוף, שהשתתף. הנה, טוב, הגעת. קודם כול, רון שיינקין, כמו שמכירים אותו בתפקידו, הוא אדריכל. מי שמכיר אותו, אדריכל ברמות הגבוהות ביותר. הוא גם זה שתכנן את קופינס, הוא מתכנן הרבה דברים, עושה הרבה פעולות, והוא השתתף גם במכביה לגיל הבוגר. גיל טרום, טרום גיל הזהב. והם זכו במקום ה...
במקום ה-50 אם אני לא טועה.

רון שיינקין :

אלי אטון :

אבל באמת, על רוח הספורט, יישר כוח. באמת, הוקרה להשתתפות שלך במכביה, וייצוגה המכובד של המועצה האזורית לב השרון. זה קבוצת כדורסל, הוא שימש כשחקן וגם כמאמן, לגילאי 45 פלוס. אז באמת, יישר כוח, ושיהיו לך רק דברים טובים. ואנחנו נמשיך. כן, תודה רבה. אני רוצה לדווח שחזרנו משליחות בעיר ביטן, העיר התאומה שלנו, שמבחינתי הייתה, לא רק מבחינתי, מבחינתנו, מבחינת לב השרון, הייתה שליחות מוצלחת.

נפגשתי שם עם כל ראשי הערים התאומות, והמטרה היא באמת, במפגש של הערים התאומות, באמת לא לבוא ולנסוע לשם ולהתארח משעמם ברמות. אני הורדתי את הגיל הממוצע, אני, לירון וגבי צפתי אפילו שהוא בן 81, הורדנו את הגיל הממוצע בכל המפגשים ל-75, 80. שתבינו בני כמה אנשים שם, באמת אירוע. אבל באמת החשיבות של האירוע הזה הייתה הסברה: מה קורה בישראל היום? ובניגוד לשעה שעברה שהצעדנו את נושא הטבח ואת הנושא של התשובה באוקטובר וכולי, השנה באנו מעמדת חוזק ומעמדת חוסן, והזמנו אותם להגיע אלינו, לבקר אותנו הפעם בלב השרון. אני שוחחתי על זה גם עם גדעון סער, שר החוץ, שהם יהיו גם אורחים של מדינת ישראל. ועל הדרך גם הצלחנו להשיג תרומה צנועה לגינה טיפולית שעושים בעין ורד, גינה טיפולית לפוסט-טראומטיים. הצלחתי להתרים את אחד הגברים שם בעיר, לשנורר סכום צנוע של 35 אלף דולר, וזאת ההתחלה. וזה יעזור באמת לפתח את הגינה הטיפולית, שזה באמת מיזם שאני מניח במליאה הבאה, אז גם אורנה והנציגים יציגו את זה, כי עכשיו עובדים על כל הנושא הזה. את תיקון 5 של תמ"א 35, כמו ששמעתם שבוע שעבר, המועצה הארצית שאני חבר בה, הייתי בדיוק בחו"ל והשתתפתי בזום שם, ואישרנו אחרי ישיבה שלישית את ההמלצה של אבלנטה, והמועצה הארצית אישרה את תיקון 5 של תמ"א 35, וזה יבוא להחלטת הממשלה בקרוב לאשר את זה, ואז זה יוצא לדרך. כמו שאתם מבינים, בקצרה, המשמעות של תיקון 5 אומרת שאנחנו כרגע ת"פ לוח 2, ומושבים דוגמה, כמו יעבץ, ניצני עוז, משמרת עומדים על עד 400 יחידות דיור ביישוב, וצור משה, לדוגמה, עומד כרגע על 750 למיטב הבנתי. ואז אפשר להגדיל את היישובים האלה עד בין 650 ל-700 יחידות ביישוב, כשזה אומר בנייה צפופה של בין 6 ל-8 יחידות לדונם, ובנייה בין 70 ל-105 מטר מרובע ליחידה. המשמעות היא שזה יוזיל את עלות הדירות האלה, והמשמעות היא שזה יאפשר לדור הצעיר, לדור הבא שלנו ולדור צעיר לבוא ולגור בלב השרון. המועצה שלנו, כמו שאתם יודעים מזדקנת, ומשנת 2025 ל-2030 כמות התלמידים בלב השרון יורדת ב-

50 אחוז, וזה חתיכת אירוע. והסיפור הזה של תיקון 5 לתמ"א 35 הוא בשורה מדהימה להתיישבות הכפרית. הייתה התנגדות לא פשוטה מהשלטון המקומי. הם טענו שאנחנו ניקח להם את מיטב הבנים שלהם, והבהרנו להם שאנחנו 8.5% מהאוכלוסייה בארץ. אנחנו לא מגרדים את השוליים שלהם בכלל, אין לנו דיור למשתכן, אין פינוי-בינוי, אין מחירי מטרה. אנחנו ממש מוגבלים, והדבר הזה יאפשר לנו להצעיר את היישובים שלנו. כמובן שכשזה יאושר, אנחנו נזמן גם את כל האגודות כדי להכין תוכנית מתווה, כי מי שמשוק את זה זה האגודות, כדי לפתח הרחבות ליישובים, לעשות תב"עות על הנושא הזה.

אפרים חגי' : אי אפשר להוציא את האגודות מהתוכנית הזאת?

אלי אטון : לא, הם מינהל מקרקעי ישראל. רק האגודות יוזמות את זה נכון להיום, וזה האירוע שקיים היום. אנחנו מתכננים לשבת עם כל האגודות, אנחנו מתכננים לשבת עם כל האגודות כדי שיבינו שהאירוע הזה הוא לא אירוע רק של האגודה, האירוע הזה הוא אירוע של המושב. במושב שלא יפתח את עצמו ולא ייעבה את עצמו, עוד 10 שנים, 15 שנים, גג 20 שנה, אין לו תוחלת, כל היישוב יזדקן, אין אפשרות.

אפרים חגי' : אני לא סתם שואל את השאלה.

אלי אטון : הוועד המקומי חייב להיות באירוע, מכיוון שבסופו של יום הוועד המקומי...

אפרים חגי' : השאלה מי הגורם המחליט?

אלי אטון : הגורם המחליט לעשות את ההרחבות זה האגודות, הגורם השותף זה הוועד המקומי. אתם חייבים להבין את האירוע הזה שמה שנקרא חכירה מהמנהל, מי אחראי על האדמות ומי לא. נשים את הדברים אבל לא נדון בזה עכשיו. יהיה לנו עוד הרבה לדבר על הנושא הזה, יהיה הרבה דרך כאלה להמריץ את הוועדים, את האגודות. אני יודע שזה לא יהיה קל, אבל בלי הרחבות האלה אין לנו תוחלת במועצה.

- נתן סלומון : רגע, עוד משפט אחד, שאלה לגבי הדבר הזה. בסוף, התושבים זה לא מה שמכניס כסף, וזה עוד גורם מוצא. זה בא במקביל עם פיתוח עוד מקורות הכנסה, כמו אזור תעשייה וכאלה, או זה לא קשור?
- אלי אטון : זה לא שייך, אבל אני אגיד לכם למה זה כן שייך. בתוכנית הכוללנית שלנו אנחנו ביקשנו להגיע ל-40 אלף תושבים בעקבות התיקון 5, ובמקביל ביקשנו עוד 500 אלף מטר הרשאה לאזורי תעסוקה עד שנת 2040, שזה נותן את היחס הזה. התיקון 5, הוא לא בא אליך עם עסקת חבילה שאומרת לך גם דיור וגם זה, הוא בא לתת מענה דמוגרפי כרגע. עכשיו, ברור שזה עולה כסף, אנחנו צריכים... אנחנו במסגרת התוכנית הכוללנית, אנחנו מציגים את שני הדברים ביחד, ועל זה גם התעקשתי שהתוכנית לא תופקד עד שאנחנו נקבל את האישור שהולכים ביחד גם הגדלת כמות התושבים, ובבד בבד הגדלת... ולא כל דבר הוא כסף, אלא הצהרת המועצה זה ערך בעיניי עליון, יותר.
- משה מכלין : אלי אטון : קיומי.
- משה מכלין : אני אומר את זה בכאב, כי במושב שלי לצערי אני רואה את זה...
- אלי אטון : זה אצל כולם.
- משה מכלין : לא, שאני לא רואה איך ישמחו לקבל את התיקון הזה.
- אלי אטון : אנחנו נעבוד על זה, לכן אני אומר לך...
- משה מכלין : כי עבור הרבה אנשים שאולי לא רואים את האופק...
- אלי אטון : אני מסכים איתך.
- משה מכלין : המחשבה היא פגיעה בצביון הכפרי, וזה רע מאד, מאד.
- אלי אטון : משה, אני אגיד לך, אני מסכים איתך. נתנו לאגודות גם סוג של סוכרייה שהן, מה שנקרא, ייעבו את הקשר הרב-דורי, שכל יחידה, כל משק יכול לקבל זכות, לא מקבל, זכות ל-2 יחידות כאלו. עכשיו, אם היא לא תהיה הרחבה, הוא גם לא יקבל גם את הזכות. זאת אומרת, זה משהו שחייב להיות עסקת חבילה. זאת אומרת, הוא לא יבוא ויגיד "אנחנו דואגים רק לעצמנו."
- משה מכלין : אנחנו כרגע עסוקים רק בבית שלישי.
- אלי אטון : כן, אבל פה יש אופציה במחיר זול יותר ובעלות יותר נמוכה, וזה הסיפור.

- משה מכלין : אנחנו נהיה חייבים לעשות איזשהו חינוך אל התושבים ואל ה...
 אלי אטון : חד משמעית. לכן אמרתי שברגע שזה יאושר בממשלה, דבר ראשון אנחנו נרכז את כל ועדי האגודה, אנחנו נכין תוכנית אסטרטגית למה הדבר הזה טוב לכולם. לא רק לאחד או שניים, אלא באמת לכולם – למה הוא טוב גם לוועדים המקומיים, למה הוא טוב לאגודות, ולמה הוא טוב בכלל ליישובים עצמם ולמועצה עצמה.
- גיא : אלי, התוכנית הזאת גם מתייחסת למה שקורה בשטחים הציבוריים אחר כך במושבים האלה וביישובים האלה, ו-15–14 של מנהל מקרקעי ישראל?
- אלי אטון : זה לא קשור.
- גיא : זה קשור, כי אם יש איזושהי תוכנית שהיא אמורה להרחיב את היישובים, היא צריכה להיות גם, צריך להיות מאד ברור מי מקבל את ההחלטות.
- אלי אטון : חד משמעית. תקשיב, בוא, אני מבין לאיזה כיוון אתה הולך.
- גיא : זה דיון אחר בכלל.
- אלי אטון : זה דיון אחר לכלל, אבל אני אשוב אומר לך, קודם כול, תיקח את האירוע הזה כאירוע היסטורי, מכונן לטובת המועצה האזורית לב השרון, וכמובן לטובת כלל היישובים. זה אחד. שתיים, זה לא ילך רק בצד אחד, זה ילך בכל הכיוונים. כי כשאתה בא ומעבה יישוב, אתה צריך לתת מענה לכל הצרכים של היישוב ברמה הציבורית. אז כשאנחנו באים ואומרים : אוקיי, יש לי עכשיו במקום בצור משה לדוגמה 750 יחידות היום ויגיעו ל-1,000, 1,200, 1,400 לדוגמה, אתה צריך באופן... יש תיקון, יש תוכניות והכול, צריך לתת מענה ציבורי, אוקיי? לכלל המבנים הציבוריים שיכולים לשרת עכשיו את ה...
 גיא : זה לא רק המבנים, זה גם בשטחים, בעיקר אלה שעדיין אין עליהם מבנים ציבוריים והם שטחי ציבור שבינתיים משתלטים עליהם. צריך לעשות את הדיון הזה לפני.
- דובר : הסכם המשבצת שהאגודה משלמת, אם אתה לא יודע, אז לוקחים בחשבון גם את שטחי הציבור, והאגודה משלמת על זה.

- אלי אטון : הדיון שלך הוא דיון אחר בכלל, גיא.
גיא : נכון, ואני מבקש לקיים דיון כזה באחת הישיבות הקרובות.
אלי אטון : הדיון הזה...
גיא : שיהיה בקרוב, לא בעשור הקרוב.
אלי אטון : אני חושב שאתה לא פוגע. גיא, אני אגיד לך למה אתה לא פוגע, כי האינטרס שלנו הוא אינטרס עליון לקדם את המועצה ולקדם את התב"עות החדשות, את העיבוי של היישובים בצורה המהירה ביותר. יש לנו אינטרס מטורף.
גיא : -זה לא בא לידי ביטוי.
אלי אטון : אבל שתבין דבר אחד, שזה לא האירוע שלנו. אתה יכול לפנות למנהל ולבקש מהם: "רבותיי, אני רוצה שתעבירו את האדמות, את הזכויות של השטחים החומים לוועדים המקומיים". אתה יכול לדרוש את זה.
גיא : ואפשר שזה יהיה דרך המועצה.
אלי אטון : אבל זה ארצי, אתה חייב להבין, זה לא לב השרון. בוא, אתה...
גיא : בסדר.
אלי אטון : לו, היית בממשק אחד מול מינהל מקרקעי ישראל – ממשק של יום, של דקה, של שנייה – ולהבין מה הסמכויות שלו ואיך הוא עובד בחוזיים ואיך ההתמחות שלו, לא התמחות, ההתעסקות שלו בכל השטחים. כי 90 אחוז מהשטחים במדינה זה אדמות מינהל, אתה חייב להבין. ולכן המנהל הוא לא איזה גוף שלא יודע מה קורה, יש לו חכירה, הסכמי חכירה. בוא, תשנה את זה. ברגע שתשנה, נוכל לדבר אחרת.
דובר : יש את ההחלטה 14–15 שהמנהל קיבל.
רועי מימון : גם ההחלטה הזו עם סייגים.
אלי אטון : חברים, אנחנו רק בדוח ראש המועצה. אנחנו נקיים דיון גם על הדברים האלה. זו סוגיה שונה לחלוטין, היא לא קשורה לתיקון 5. אני הייתי באמת תודה, אומר תודה על התיקון הזה. זה מה שיחיה את המועצה הזאת, ואי אפשר לבוא ולקחת לתלות דבר בדבר, זה לא קשור אחד לשני. ברור לחלוטין שברגע שאנחנו, בכל יישוב שתהיה בו הרחבה, אז ידונו גם בצרכים

הציבוריים. אין שום ספק, זה מחויב, זה אחריות שלנו, וזה לא יהיה עוד 10 שנים, כי אני צריך את זה היום, כאן ועכשיו. תודה. חבר'ה, די, סיימנו את האירוע הזה. בואו נתקדם, סיימנו את האירוע. תודה רבה. רועי, סיימנו את האירוע, די. אנחנו לא נסיים בסוף את הדברים האלה, בואו נתקדם. אנחנו נדון על כל דבר, הכול פה פתוח, שקוף, אנחנו נדון על כל דבר. אני רוצה לדבר על פרויקט גשרים שנמצא בבית רובי, ולמה אני אומר את זה? הייתה לי הזכות לפני שנה כשפנתה אליי מאירה לגבי פרויקט עם בן צוק. בן צוק הוא איש יקר ממושב עין שריד, והוא לקח על עצמו להעביר קורס במשך שנה שלמה במקום של בית רובי, ופעם בשבוע לבוא ולשיר עם הילדים המדהימים האלו. וזה יצא לי להשתתף איתם כמה פעמים. ושבוע שעבר, יום חמישי, הופיע טל פרידמן בלב השרון, באשכול הפיס. הוא סיפר את הסיפור של הבת שלו, סיפור מבחינתו בצורה שמחה, עליזה, כמו שאתם מכירים אותו, מצחיקה וכולי, והוא הראה את הטוב שבכל תהליך שקורה. ובהתחלה הפתיח היה שהקבוצה הזאת מבית רובי שרה כמה שירים לקהל, בעזרתו של בן צוק, לי הייתה הזכות להיות איתם ולשיר איתם כמה שירים. זה היה מרגש ברמות מטורפות, ואני באמת מציע לכם, לכל מי שהיה ולכל מי שרוצה לקבל קצת פרופורציות לחיים, חברים תבדקו מתי בית רובי פתוח, תגיעו לשם ל-10 דקות, 20 דקות, זה פתוח אחר הצהריים עד שעה 7, 8 בערב, תראו איזה עבודת קודש נעשית שם. נקבל קצת פרופורציה לחיים ולראות מה החשיבות, איזה דברים אנשים עוברים בחיים. אני רוצה גם להגיד שהיה מעבר לפעילויות התרבות, היו כמה טענות שאין תרבות בלב השרון, אז חברים, יש פעילויות תרבות מטורפות בלב השרון. לא הפסיקו, לא הפסיקו לרגע, ועדיין ממשיכות וממשיכות ביתר שאת. אז אני מציע תהיו ערים. אתם נציגי ציבור, והדוגמה שלכם היא משמעותית, לבוא ומדי פעם לבוא לאיזשהו אירוע. אתם גם לא תצטרכו לשלם, אני שוב אומר לכם, כחברי מליאה לא תצטרכו לשלם כניסה לאירוע הזה, אוקיי? אם שילמת משה תקבל החזר.

משה מכלין: שילמתי על כולם.

אלי אטון :

באמת אני אומר לכם, חברים תהיו, תשתתפו באירועים האלה. יש המון אירועים, הדוגמה שלכם, הנוכחות שלכם חשובה. יש המון אירועים שנעשים וקיימים בלב השרון. אתם לא מגיעים, לא מגיע אפילו כמעט חבר מליאה אחד. ואני לא אומר את זה כביקורת, אני אומר לכם את זה, אני אומר לכם את זה כי אנשים מסתכלים עליכם. אז זה בשבילכם. השבוע, יום חמישי, היה אירוע מאוד מרגש של קבלת רכב על ידי אילן טואטו. אילן טואטו הוא מנהל חווה "איתנו בלב", בעין ורד, חוות סוסים, חוות טיפולית. הוא לוחם גולני, אמנם הוא גר ברעננה. הוא לוחם גולני, היה 500 יום במילואים. והיה איזה סוג של בחינה על ידי מתנדב שגר בדרום, שפיטה, כן, שיש לו ממש מקום גדול לתיקוני רכבים יוקרתיים והכול. הוא תרם רכב טנדר מטורף על שם של קרוב משפחה שלו, חייל שנפל גם בחרבות ברזל. והייתה שם גם צילה סיבוני, שגם הבן שלה נהרג בשבעה באוקטובר. נתנו את הרכב על שמה. היה מאוד מרגש לראות שבאותו מקום רואים בן אדם שנתן מעצמו למדינה, משפחה ששילמה מחיר במדינה חייבת לה בנושא הזה, ומישהו שידע להעריך את המחירים האלה. ובאותו מקום זה היה מאוד מרגש, ויישר כוח לכל התורמים. עוטף ישראל, כמו שאתם יודעים, ב-18.8 יתקיים הטקס של השקת הדגל הגדול במדינה. כנראה הוא לא יהיה רק 300 מטר מרובע, אלא מעל 400 מטר מרובע. מנסים להגדיל אותו כרגע במקום ל-20 על 15, זה ייתן יותר פרופורציה, ל-24 על 17. קיבלנו אישור מהקונסטרוקטור שאפשר להגדיל לכמות הזאת, כי אתם מבינים שבגובה כזה של דגל, 61 מטר, צריך גם אישור קונסטרוקטור לגודל הדגל. זה יהיה במעמד נשיא המדינה וראשי רשויות. אני כמובן, בימים הקרובים כולכם תקבלו הזמנה אישית. אני באמת קורא לכם, זה לא שלי, זה לא של ניצני עוז, זה אפילו לא רק של לב השרון, זה של מדינת ישראל. זה אחת מ-7 דגלים שיקומו במדינת ישראל. זה כבוד גדול לנו, ואני באמת מפציר בכם להגיע ובאמת לכבד את המעמד הזה, כי המעמד הזה מכבד את כולנו. לגבי כביש 553, אחד הדברים שעשינו ודיווחתי על זה עוד לפני שנפגשנו עם השרה, רקע קטן למי שלא מבין מה

סיפור כביש 553. יש תוכנית ארצית להפוך את כביש 553, הוא למעשה מגיע מכביש 2 והוא מגיע כרגע עד עזריאל ויעבץ, להפוך אותו לכביש ראשי ארצי שמתחבר למחלף חדש שקוראים לו מחלף אלכסנדר. מחלף אלכסנדר, מחלף חדש בכביש 6. מה שהם תכננו לעשות זה 3 נתיבים, 3 נתיבים כל צד, שזה מטורף וחסר צורך ברמה הזאת. אנחנו מתנגדים נחרצות ל-3 נתיבים. אנחנו כן חושבים גם ברמה התכנונית, גם במה שנקרא לצפות לעתיד, ואנחנו מסתכלים על כביש הזה לא לעוד 5 שנים או 10 שנים או 15 שנים, שבואו נשים על השולחן, כמו שאמרנו, לב השרון הולכת לגדול, תל מונד הולכת לגדול, קדימה-צורן הולכת לגדול, והפקקים ילכו ויגדלו בצורה מטורפת כאשר יהיו 2 נתיבים, כאשר נתיב אחד מהם הוא נתיב נר"ת, נתיב רב-תכליתי או נתיב רב-תחבורתי, שזה אומר 2 פלוס 1 כדי לעודד נסיעה, לחסוך ברכבים ולנסוע בצוותים, תחבורה ציבורית. ודבר החדש שאני מקדם ביחד עם כל הרשויות, רכבת קלה על גלגלים שיכולה לנסוע בנתיב הזה. זה הדבר החדש שכבר התחילו פיילוט בישראל על הרכבת הזאת, והיתרון שלה שהיא לא צריכה מסילות או צריכה חשמל. היא עצמה נטענת חשמלית, אבל היא נוסעת כמו אוטובוס. היא יכולה להסיע בין 250 ל-500 איש בנסיעה אחת. אני גם אעביר לכם בהזדמנות את הסרטון על הרכבת הזאת. עכשיו, אנחנו פתחנו צוות היגוי, ומחר יהיה גם שיתוף ציבור, יום שלישי, סליחה, זה השיתוף ציבור לכלל התושבים הרלוונטיים. עבר פרסום לכלל התושבים הרלוונטיים, נכון? גם יצא פרסום בנושא הזה. כולם מוזמנים. ואני רוצה להגיד לכם גם עוד דבר, מההיכרות הקטנה שלי איך שדברים עובדים במדינה, אנחנו יכולים לבוא ולהגיד לא ולא ולא, מפה ועד עוד אחת. עכשיו, דרך אגב, עוד דבר, אנחנו גם דיברנו עם השרה שאנחנו רוצים להשמיש מחדש את התוכנית של כביש 551, שהוא יעבור בין לב השרון לדרום השרון, ממחלף הדרים עד למחלף אייל. והוא ייתן פתרון לצד הדרומי של לב השרון וגם לצד הדרומי של תל מונד, וכך הוא ירדד את הכמות של המכוניות שתהיה בכביש 553. כרגע הקמתי צוות היגוי, נציגים מכל יישוב, יועץ תחבורה שהצטרף

אלינו. הוא יצטרף אלינו רק כשנכנס לנושא של התנגדויות, ויש כמה חשיבות האם זה טוב שיהיה מחובר למחלף אלכסנדר והאם לא? חלק אומרים שזה טוב, חלק אומרים שלא. אנחנו נדון בדברים האלה בצורה הפתוחה ביותר, השקופה ביותר, כולל ההתחברות של כביש הדר לכיוון הכביש הזה, שהיא סוגיה בפני עצמה.

מירב לביא: אלי, ה-553 הוא הדוק הפתרון שלו עם 551? כי אם 551 לא יקבל את האישורים, בפעם האחרונה היה סיבוב של רוצים להתנגדות, אז אני לא רואה איך 553 יכול להיות 2 נתיבים ונתיב אחד התחבורה של...

אלי אטון: לא, לא, לא. כרגע משרד התחבורה, הם רוצים להפקיד את התוכנית כ-3 נתיבים, אנחנו כמובן נתנגד לזה. בשלב הראשון, בכל מקרה, בכל מקרה הם בונים 2 נתיבים. הם לא הולכים עד 3 נתיבים, בכל מקרה בונים 2. אנחנו בכל מקרה נתנגד לזה, נגיש התנגדות לכל הנושא הזה, כי אנחנו לא יודעים מה יהיה עוד 10 שנים. הכביש הזה לא הולך להיבנות לא מחר, ולא עוד שנה ולא עוד שנתיים, זה משהו ל-5 שנים הקרובות. יש אירועים, תקשיבו, מדינת ישראל יש בה המון דברים, המון צרכים. אנחנו רואים את זה גם אצלנו במועצה, שכל דבר שמגיע לרשויות לוקח זמן. הייתה מלחמה, בוא לא נשכח, הרבה כסף נלקח לטובת המלחמה, ולכן הפרויקטים הולכים ונהיים, הופכים ליותר איטיים בנושא הזה.

אפרים חגי'ג: אלי, שאלה קטנה. משהו קטן. בשיחה שהייתה עם מירי רגב וזה, היא אמרה שכאילו 2 נתיבים היא לא תבנה 2 נתיבים, אלא רק 3 נתיבים. היא לא תעשה 2 נתיבים ואחר כך תוסיף עוד נתיב, בשיחה שהיה פה איתנו. הנקודה היא פה אם כרגע אפשר לתת מענה קודם כל לכביש 551 לתת לו את זה, וכרגע להקפיא 553.

אלי אטון: לא יקפאו את 553.

אפרים חגי'ג: לנסות לראות מה...

אלי אטון: אני לא חושב, אני לא מסכים איתך ואני לא פופוליסט. יש אנשים שאוהבים להיות פופוליסטים ולהגיד "לא יהיה ולא יהיה". אני אסביר לך, לב השרון

חייבת את השדרוג של הכביש הזה, אתם חייבים להבין. אני מקבל כל יום אסמסים וווטסאפים, פקקים וכל הדברים האלה. חברים, כל הסיפור של התחבורה בלב השרון רק ילך ויהיה יותר גרוע. אנחנו צריכים להסתכל, אני לא מסתכל על היום, אני לא באתי להסתכל על לגזור סרט עוד שנה-שנתיים, אני באתי לתת מענה ל-10 ול-20 השנים הקרובות. וסביר להניח שעוד 20 שנה אז אני לא אהיה בתפקיד ראש המועצה, או שכן. אבל העניין שבאמת ההסתכלות היא לאורך זמן. צפי כמות תושבים, לא רק שלנו. יש פה האזור הזה, כמה שהוא מפוצץ היום, הולך להיות הרבה יותר מפוצץ, ואנחנו צריכים לראות באמת איך אנחנו נותנים...עכשיו, השרה אמרה שהכביש יישאר ב-3 נתיבים בתוכנית, אבל כרגע, ואני מדבר עם כולם, כל בעלי המקצוע, הם הולכים להפקיד אותו ב-3 נתיבים, והולכים לבנות 2 נתיבים. בהתחלה לבצע 2 כדי לראות איך זה הולך, ואחרי זה להוסיף עוד נתיב. ולכן אנחנו, את ההתנגדות של השלושה, תראו, אין צורך בכביש הזה ב-3 נתיבים. ואם אנחנו נתעקש וניקח נתיב אחד לנר"ת, שזה נתיב רב-תחבורתי, שהוא ישרת גם אנשים שאם ירצו יבואו מהמחלף וכל הדברים האלה, אבל ידעו שזה מה שיש לך פה. אתה רוצה לנסוע בנתיב הימני, המהיר, אתה צריך להיות עם 3 אנשים. בשמאלי תיכנס גם בפקקים, זה שלך, ואז עשו את החשבון. תחבורה ציבורית, שאנחנו רוצים לעבוד ב-10 השנים הקרובות, הפוקוס הוא על תחבורה ציבורית. ואגיד לך גם עוד דבר, גם אם ישימו שם 5 נתיבים כל צד, לשיטתם, תוך זמן מועט זה יתמלא. כל נתיב שאתה תעשה אותו חדש הוא יתמלא. לכן ה-3 נתיבים לא ישרתו אף אחד, הם יתמלאו ויש שם פקקים. ואנחנו רוצים לשנות את הכיוון, לשנות את המשוואה, ולהביא את המשוואה שהמדינה תשים את הפוקוס שלה, וזה מה שאנחנו רוצים, לשים את הפוקוס על תחבורה ציבורית. אז יהיה קשה כמה שנים, זה ברור לכולנו, כי הכביש הזה גם לא הולך להיבנות ב-5 השנים הקרובות. זה אירוע. הוא לא הולך להיבנות. ולכן אנחנו צריכים, עוד משפט, לכן אנחנו צריכים

לשים את הפוקוס על תחבורה ציבורית, כי זה העתיד של מדינת ישראל. בלי תחבורה ציבורית אין לנו שום אפיק. כן, עוד.

אורנה הדר : לסיכום הוועדה הבין-יישובית שהייתה לפני שבועיים, כשאלי היה בחו"ל והשתתף בה, סיכמה שאת התוכנית יפקידו ב-3 נתיבים, לזה אנחנו מתנגדים, ויבוצע רק 2. ההתנגדות היא להפקיד ל-3 נתיבים. אנחנו רוצים שיפקידו 2 ושלא בעוד 10 שנים נמצא ששמים לנו עוד נתיב, זה כל הסיפור. על זה ההתנגדות, שהפקידו ל-2 ויבצעו 2.

אלי אטון : עכשיו, דיברתם לגבי 551, נא להתמקד בו. אנחנו עובדים לא בטור, אנחנו עובדים במקביל על שני האירועים האלה. אנחנו מאמינים, ואני חושב שכולם, ואין חולק על זה, שברגע שיהיה עוד כביש רוחבי, הוא ירדד את כמות התושבים שנוסעים.

אפרים חגי' : אז ה-551, התוואי שלו כרגע הוא דרומית למשמרת, נכון?
אלי אטון : על הגבול, על הגבול, כן. דרומית. טוב, חברים, זה דיון בפני עצמו, אני רוצה להתחיל ברשותכם. חברים, נמצא פה אוריאל. חברים, אם אתם זוכרים, לפני 2 או 3 מליאות אישרנו את הקול קורא שקיבלנו מהמשרד לשוויון מגדרי לגבי סוגית בחינת השוויון המגדרי. אז קודם כל שאפו, קודם כל תודה רבה לכם, ונמצא פה אוריאל שבזכותכם הוא נמצא כאן. אנחנו אישרנו כ-40,000 שקל השתתפות, קיבלנו 150,000 שקל ממשרד שוויון מגדרי. אז שאפו קודם כל למיכל, יושבת ראש הוועדה, ושאפו לנועה שעשו עבודת קודש בנושא הזה. אז אריאל, בוא תציג בקצרה, אתה מבין את האירוע.

אריאל ויינר : קודם כל יש לכם מזל שאני ארגונינאי במקור.

(מדברים ביחד)

אריאל ויינר : ממש 10 דקות, זה מה שאני צריך, לא יותר מזה. שמי אריאל ויינר, אני סוציולוג ארגוני במקצוע שלי. 15 שנה האחרונות אני מלווה רשויות מקומיות, חברות עסקיות, משרדי ממשלה ותהליכים של הפיכתם שוויוניים מבחינה מגדרית, שוויוניים, כל מה שקשור לשוויון מגדרי. כמו שנאמר פה, אנחנו עושים, אתם אישרתם, אתם ועוד 89 רשויות בארץ אישרתם

איזושהי- הרשות לקידום מעמד האשה שמבקשת לעזור לרשויות המקומיות להיות יותר שוויוניות מבחינה מגדרית. מה זה אומר? 3 דקות, עוד 2 דקות על התוכנית, ואם יהיו שאלות אני אשמח לענות. כשאנחנו אומרים שוויון מגדרי אנחנו לא בהכרח מתכוונים רק לזה שיהיו 50%-30%-50 גברים בכל מקום כולל בישיבת מליאת המועצה של מועצת לב השרון, שזה מאוד חשוב והלוואי זה יהיה בהמשך. סליחה, עמכם הסליחה הגברים שבחדר. פשוט תדעו שבמקומות שבהם יש פחות או יותר 50% נשים ו-50% גברים, איכות קבלת ההחלטות הרבה הרבה יותר גבוהה, ללא קשר לאיכות האנשים שיושבים פה. אז סיפור אחד זה ייצוג, זה חשוב ונכון שיהיו 50% נשים, אבל לא בשביל זה אנחנו נמצאים פה, ולא רק בגלל זה. מסתבר שכשמבקרים את החיים ברשויות המקומיות, זה לא משנה אם זה עיר, אם זה יישוב, קיבוץ, מועצה אזורית, או עיר בספרד, באוסטריה, או בארגנטינה, כשאנחנו רואים את החיים של נשים וגברים, בכל המקומות האלה מסתבר, זה שנשים וגברים חוות וחווים את החיים ביישובים בצורה אחרת לגמרי. בעוד שאנחנו כרשויות נותנים שירותים, יוצרים תוכניות, בונים תשתיות, בצורה שאנחנו חושבים שהיא אותו דבר לכולם, כשאני שם עמוד תאורה, או כשאני שם מדרכה, או כשאני בונה פארק, זה נראה לנו שנשים וגברים זה אותו דבר, זה נכון לכולם, מסתבר שזה לא באמת ככה. נשים חוות את המרחב המועצתי בצורה מסוימת, גברים בצורה אחרת. אני אתן לכם דוגמה כדי שתבינו רגע על מה אני מדבר: תחושת הביטחון של נשים וגברים בשעות החושך. אני מניח שאתם תסכימו איתי שנשים, ואם לא אני אספר לכם, מחקרים מראים את זה כבר המון שנים, נשים נמנעות מלצאת בשעות החושך מהבית, בדרך כלל בגלל שאין תאורה, בגלל שמפחיד, בגלל שיש 1,001 סיכונים. הן נמנעות מספורט, נמנעות מאירועים חברתיים, נמנעות מלימודים, ובכך אנחנו בעצם, כשיש לנו מרחבים שלא מספיק בטוחים, אנחנו משפיעים באופן שפוגע על איכות החיים של נשים, בעוד כשמדובר בגברים, זה כמעט, כמעט זה לא שאין אזורים שמפחידים את הגברים, אבל

אנחנו הגברים הרבה יותר מדפדפים את הדברים האלה. דוגמה אחת לאיך האופן שבו אנחנו בונים את המועצה יכולה להשפיע אחרת על נשים וגברים. אותו דבר, הייתי ביום ראיונות שלם עם תושבות ותושבים של המועצה. כשאנחנו מדברים על תחבורה, או על יש תחבורה או אין תחבורה, מסתבר שנשים וגברים משתמשות ומשתמשים בתחבורה בצורות שונות לגמרי בשני אופנים: 1. נשים משתמשות בשעות אחרות ובמסלולים אחרים. כשגבר צריך תחבורה ציבורית, הוא משתמש בה כדי לצאת לעבודה ולחזור מהעבודה, בעיקר בשעות הבוקר המוקדמות ובשעות הערב המאוחרות. נשים צריכות במהלך היום, כי הן בממוצע, דווקא הן אלה שהולכות עם הילדים לחוג, לפארק, לרופא, ול-1,000 סידורים אחרים. ששוב, לא שגברים לא עושים סידורים ולא שגברים לא נמצאים בבית, אבל הם עושים את זה הרבה פחות. עכשיו כשהקורה, למשל כשאין תחבורה ולמשל צריך להסיע ילדים לחוגים, זה לא שגברים לא עושים את זה, אבל בכל מקום בעולם נשים עושות את זה יותר, ולכן כשאין תחבורה זה נראה לנו שאנחנו פוגעים בכולם, אבל אנחנו פוגעים הרבה יותר באיכות החיים של נשים, כי זה משפיע עליהן הרבה יותר. אני יכול לעבור איתכם תחום תחום: חינוך, תשתיות, מדרכות, רווחה, תחבורה – כל התחומים שאתם עוסקים בהם.

נעה הנגלפיבין: הדיון בישיבה הקודמת, גינות השעשועים.

אריאל ויינר: כמעט בכל תחום שלא נסתכל עליו, יש להם משמעויות מגדריות. יש משהו אחד שאני רוצה שתזכרו מהשיחה הקצרה הזאת, זה שכמעט כל דבר שאתם מחליטים עליו פה, הוא משפיע אחרת על שני המגזרים. ואם אתם רוצים להיות שוויוניים ושוויוניות, כדאי שכל פעם שאתם חושבים על תשתית, על תחבורה, על תוכנית, על כל דבר שאתם מאשרים פה, תבדקו רגע האם זה ישפיע באופן שווה או דומה על נשים וגברים. בדרך כלל אתם תמצאו שלא, ומה שנכון לעשות זה למצוא את הדרך לוודא שאתם מאשרים משהו שהוא משפיע, שהוא באופן שבו אתם מממשים אותו נותן מענה לצרכים של אלה ושל אלה כאחד. בדרך כלל אנחנו פחות עושים את זה ברוב המקרים, מכל

מיני סיבות לא נכנס אליהן. בדרך כלל האופן שבו אנחנו מקבלים החלטות מיטיב, מבלי שאנחנו מתכוונים לפגוע באף אחד, מיטיב עם אורח החיים של גברים דווקא יותר מאשר של נשים, חוץ מנושאים מאוד מאוד ספציפיים כמו רווחה, שזה דווקא התחום שנשים משתמשות בו יותר, נשים מתכננות אותו. גברים שגם זקוקים לרווחה כמעט ולא ניגשים ומקבלים רווחה. מה שאנחנו עושים פה עכשיו, התהליך של נועה ומיכל וראש המועצה וכולם פה, הם מובילים בעזרה מקצועית שלי, זה תהליך שנועד לנסות לעזור לכם להציע לכם תוכנית עבודה מועצתית בכל תחומי החיים, שבהם ננסה לוודא שכל פעילות שאתם עושים, כל תשתית שאתם בונים, כל דבר שהוא קורה, ייקח בחשבון את הצרכים השונים, המובחנים שיש לנשים ושל גברים, ויתאים את המהלכים באופן כזה שלא יפגע באיכות החיים לא של אלה ולא של אלה, אלא להפך – יקדם את איכות החיים של כולם. ככל שאנחנו עושים יותר התאמות באופן שבו אנחנו מתכננים את הפעילות שלנו, ככה בקצה, בקצה, בקצה תזכרו, אתם בעצם מעלים את איכות החיים של לפחות 50%–51% מהאוכלוסייה של היישובים שלכם ושל המועצה. אז התהליך כולל ראיונות שאנחנו עושים, שיחות, קבוצות מיקוד שאנחנו עושים עם תושבות ועם תושבים. יכול להיות שיצא איזשהו סקר בקרב תושבים ותושבות. אחרי שיהיה לנו את כל החומר הזה, למעשה תגובש תוכנית עבודה שתיגע בכל התחומים. נציג אותה גם לכם כדי שתאשרו אותה, וגם נציג אותה להנהלת המועצה, והיא תהפוך לתוכנית למימוש לשנים הבאות.

נעה הנגלפיבין :: שלחנו לכם הזמנה למפגש מיפוי עם אריאל ביום שלישי, אז מאוד נשמח שתיהנו ותגיעו. מוזמנים כדי להשמיע את הקול שלכם.

אריאל ויינר :: שאלות, הערות, מחשבות, משהו שאפשר לענות לפני שאנחנו ניגשים לגמר החשוב של היום?

שי שדה :: תראה, למרות שיש רוב, אין מספיק רוב נשי, עדיין קבעו ישיבת מליאה בגמר מונדיאל, אז זה כבר אנחנו בצעד לכיוון טוב.

אריאל ויינר : יכולתי לענות לך ב-5-6 נקודות, אני אחסוך ממך. אני כן יכול להגיד למשל שאני, זו פעם שנייה שאני יושב אצלכם בישיבת מועצה, והנושאים המרכזיים שאתם דנים בהם זה בעיקר תשתיות ותשתיות ותשתיות. הם נושאים, אני יכול להגיד לכם פשוט מהניסיון מהרשויות בכלל, זה נושאים שמאוד מאוד מעניינים גברים, יותר מאשר נשים בממוצע. ודווקא נושאים אחרים, שוב, זה כמובן, אני אומר את זה רק כהלצה, בסדר? ועל הדרך. אני בטוח שאתם דנים בכל הנושאים שקשורים לתחומי החיים שלכם, אבל למשל תשתיות זה תחום שמאוד מעניין גברים, גברים פונים על הנושאים האלה הרבה יותר למוקד המועצתי, העירוני, בכל מקום. הנושאים של נשים הם נושאים אחרים לגמרי, ולפחות מעניין בשתי הישיבות שהייתי בהן לא דנו בנושאים האלה, האחרים. חברים, תודה רבה, אני כמובן זמין. ניפגש בהמשך.

אלי אטון : חברים, תודה רבה. שוב באמת שאפו לנועה ולמיכל על הקידום של הנושא הזה, הנושא החשוב הזה, ותודה לכם על האישור של התקציב לפעולה הזאת. חברים, דבר שלא הזכרנו אותו, נמצאות פה כמה נשים שאנחנו נציג אותן. לפני שבוע דיברנו על תרבות, על אירועי תרבות בלב השרון, כמה שתרבות חיה, נושמת ובוועטת בלב השרון. הייתה לי הזכות עם עוד הרבה אנשים להיות במחזמר של עמותת צבעי מחול, שלמעשה קוראים לזה עמותת צבעי מחול גם של לב השרון, נכון? המרכז הרב-תחומי של לב השרון. עכשיו אל תיפגעו עם הזיכרון שמות שלי נחלש, זה אני. יש לי עוד הרבה מגרעות, אבל זה אחד מהם. לפני שנה הגיע אליי למשרד זוג מדהים, לילך ואיציק, שיש להם מרכז בין-תחומי למחול ושירה. זה היה בחדרה, נכון? בחדרה. והציעו להקים את הדבר הזה גם בלב השרון, וכמובן שאמרנו כן, וכמובן בסיוע של שביט, שאחראית על החוגים, שעושה עבודת קודש. שתכירו חשוב את הנשים, הנפשות הפועלות מאחורי כל החלטה שלכם כמליאה. ומה שאתם רואים כאן, ארבע הנשים האלה, ניצן בצד, תכף נדבר על ניצן. ארבע הנשים האלה שרו בצורה מדהימה, ואני חייב להגיד לכם משהו, הייתי בטוח שאתן שרות

בחי. תקשיבו, זה היה פלייבק, תקשיבו, יש לי קצת שמיעה מוזיקלית, והייתי בטוח, הסתכלתי, זאת אומרת שמעתי את השירה וראיתי תנועת השפתיים בדיוק של 100%, לא 99.9%, ורק אחרי זה אמרו לי שזה, כי ביקשתי שהם ישירו פה שיר אמיתי. זה פלייבק, הן לא ידועות לשיר.

לילך: אבל לפי מה שאני שמעתי גם אתה יודע לשיר.

אלי אטון: בואו כל הנציגות ומגיע להן מחיאות כפיים.

(מדברים ביחד)

אלי אטון: תתנו לנו מילה או שתיים.

לילך: עמותת צבעי מחול, היא עמותה שכל מטרתה היא לקדם מחול ופרפורמנס

ישראלי. אנחנו מתעסקים אך ורק במחול וביצירה ישראלית, לפנינו אין מוזיקה שהיא איננה ישראלית. אנחנו מביאים את השורשים, את המסורת, את הערכים. מה שקצת היה פעם ריקודי עם, התחלנו להחזיר את זה. אנחנו חלק מפרויקט גדול גם שנכנסנו עכשיו לגפ"ן, לבתי הספר, אנחנו עושים כיתות רוקדות ממש כמו פעם, ילדים רוקדים ריקודי עם. זה הדבר הכי מרגש שאתם יכולים לראות, זה ילדים רוקדים הורה בגיל א', ב', ג' ומעלה. וכיף לנו שיש לנו חיבור כזה מדהים פה במועצה. ומי שראה התרגש מהדבר הזה שיכול לקרות, ילדים ובוגרים ונשים גם בנות 60, זה היה מרגש לראות את העניין הזה ואת החיבור הזה. והאמת שהיה מאוד מרגש לראות את הדבר הזה אצלכם פה במועצה.

אלי אטון: זה נעשה בצורה מקצועית ויישר כח.

גלית: אנחנו באמת הגענו לפני שנתיים למקום הזה, זה קהילה שגם בנות, גם מבוגרות וגם ילדים. ראינו קהילה, וזכינו באנשים מקצועיים מרמה מאוד מאוד גבוהה שמלמדים אותנו ומלווים אותנו, ואתם צריכים להגיד באמת שאפו גדול להם וכל הכבוד. רק מה? צריך הכרה בהם כלהקה ייצוגית של לב השרון.

אלי אטון: דיברתי עם אגף הבנייה, ויש קומה ראשונה וקומה שנייה. מה שמתווך ביניהם זה מדרגות, ומדרגות עולים אחת אחרי השנייה. אנחנו בונים את

הנושא הזה. כשאמרתי שהשמיים הם הגבול, אז השמיים הם הגבול. תבנו את זה בצורה נכונה, מקצועית ויעילה.

גלית: אני חושבת שמועצת לב השרון אתם תהנו מזה, ורק להכיר בהם.

אלי אטון: מועצה אזורית לב השרון מביעה את אהבתה ותודתה על המרכז הרב-תחומי

ועל תרומתכם לקידום התרבות במועצתנו, אז תודה רבה לכם.

שביט: אני רוצה להגיד רק שלא נמצאים פה, אבל היו המון ילדים על הבמה

והדינמיקה בין הילדים לבוגרות, לכל ההפקה, שאם כבר הזכירו פה את השורשים, אז המחזמר הזה היה משיריו של עוזי חיטמן. שלא היה מישהו בקהל מקטן ועד גדול שיכול היה להתחבר לזה. אנשים יצאו עם דמעות בעיניים. והדינמיקה והחיבור בין הקטנים ביותר לבוגרות ביותר במשחק, בשירה, בריקוד, היה פשוט מעורר השראה, ואלו התגובות הכי טובות שקיבלנו גם אחרי, הקהל רצה להישאר לעוד מופע. הוא ראה מופע אחד ורצה להישאר לעוד מופע.

אלי אטון: תציגי את עצמך בבקשה.

שביט: אני שביט, אני מנהלת את מדור חוגים ומוזיקה.

שביט: כל הנושא של חוגים ומוזיקה, כשאתם שומעים חוגים היא מאחורי הקלעים,

היא עושה עבודת קודש ועבודה קשה ובנחישות ובהתמדה ובאמת באהבה גדולה. ושפו, יישר כוח.

לילך: תודה גדולה על הזכות להיות חלק מהמועצה, ואנחנו נרגשים לצאת לעונה

נוספת ואנחנו נעשה את הכי טוב, יותר טוב ממה שהיה.

אלי אטון: תודה רבה לכם. ח'ברה לפני שנעבור לנושא בסדר היום המהיר, הנהגנו

במועצה, על מנת לעודד עובדים ולהעריך עובדים, נוהל של עובד מצטיין רבעוני. ולמעשה היו שני עובדים מצטיינים רבעוניים, וברבעון הזה, הרבעון האחרון, זכו שניים כעובדים מצטיינים. אז נמצאת פה ניצן, ניצן בואי. אני אקרא רגע: "בהוקרה, מצוינות אישית ומקצועית, מסירות בלתי נלאית ותרומה משמעותית על היותך העוגן המרכזי של מרכז התרבות והקהילה". וכמובן לא יוצאים בלי כלום, זר פרחים את המתנה אני לוקח. זה מתקציב

ראש המועצה. אז באמת יש לך פה משהו צנוע של שובר מתנה, חופשה זוגית בבית מלון יוקרתי זה בשווי 1,200 שקלים. ואני מניח שיש פה רשימת בתי מלון של אפריקה-ישראל, ומאחלים לך את כל הטוב שבעולם. שאפו, קיבלת את זה בזכות, תמשיכי ככה. אז זהו, תודה, תודה רבה. אנחנו נתחיל בהצגת...יש עוד אחד תומר שמאחר.

מיכל גליק: אלי, במשפט אחד, אם אפשר? במליאה הקודמת הייתה לי ביקורת על זה שכשקיבלו את התשורות וההוקרות היו רק בנים. אני רוצה להגיד שאפו רגע של...

אלי אטון: אני רוצה לומר משהו, לא התכוונתי בכלל, זה מה שיוצא בחיים. ממש לא התכוונתי, זה מה שיצא. פעם יוצא גברים, פעם יוצא נשים. אני לא מתכוון, זה מה שיוצא. מי שמגיע לו מקבל. יאללה, אז קיבלנו את זה.

הצגת הדוחות הכספיים של החברה לטיפול במי לב השרון בע"מ

אלי אטון: הצגת הדוחות הכספיים של החברה לטיפול במי לב השרון, אז ניר בבקשה.
 ניר טימור: אני ניר, אני ממלא מקום מנכ"ל של חברת טיפול במי לב השרון, בחברה לטיפול במי קולחין לב השרון. מבחינת חברי דירקטוריון... קובי- זהו, ספרתי את כל הדירקטורים שיש פה. גיא גזית ממשד- הוא הרואה חשבון של שתי החברות. ברגע שנאתר את הקבצים, גיא יציג לכם את שני הדוחות הכספיים: אחד של החברה לטיפול במי לב השרון, החברה שאחראית על כל תחום האיסוף והולכת הביוט למוכני טיפול בשפכים וגם של החברה לטיפול במי קולחין לב השרון, חברה שנמצאת 50% בבעלות לב השרון, 50% בבעלות- ואחראית על כל הטיפול- זאת פחות או יותר ההקדמה. יש דברים להגיד על הכסף שלא מגיע כמובן מקלנסואה. אולי אם כבר, אתם לוחצים עליי כל כך. אז כלל קלנסואה זו עירייה שנמצאת כרגע, או לא כרגע, כבר כמה שנים טובות בקשיים גדולים כלכליים, קשיים פיננסיים. אחוז הגבייה שם הוא יחסית מאוד נמוך, והם הולכים כנראה לכיוון ועדה קרועה. בכל מקרה, לאורך השנים האחרונות מקבלים מהם כמויות מאוד קטנות של

כספים. מדובר על כספים שמיועדים לטיפול בשפכים של קלנסואה. והכספים מגיעים ממש אולי רבע מהכמות שצריכה. אנחנו מאוד מקווים ומאוד מסייעים בתהליך של להעביר את משק המים והביוב של קלנסואה לתאגיד מים. תאגיד אחר, לא לנו. זה תהליך ארוך ואנחנו מקווים שמהר מאוד הוא יקרה, ואז גם ינסו להסדיר גם את החובות.

גיא : אז נתחיל בחברת מי לב השרון. כמו שנראה, זו החברה שעוסקת בהובלה של השפכים. אני אגע בעיקר ממש בקצרה בשינויים בין 25 ל-24. אז אנחנו רואים שהמזומנים בסוף 25 עומדים על 20.6 מיליון שקל, ירידה מול שנה שעברה עקב השימוש בכספים ועקב סעיף החייבים. חלק מהכספים הלכו לסעיף החייבים. בחייבים אנחנו רואים עלייה משמעותית של 2.7 מיליון שקל, אם נראה בתיאור. אז כאן יש את הפירוט. יש פה עלייה בהוצאות מראש, זה הוצאות ששילמו בעיקר לחשבון שנת 2027 בעיקר למועצה. יש פה חוב של המועצה 100 אלף שקל. חוב של החברה שאני אדבר עליה בהמשך, מי קולחין קלנסואה, 2.2 מיליון שקל. בגדול אני כבר אבהיר שהחברה שמי לב השרון למעשה משתתפת בהרחבה של המאגר, של המט"ש סליחה, שמפעילה מי קולחין קלנסואה, ומאחר ועיריית קלנסואה או מועצת קלנסואה לא מעבירה מספיק כספים, אז היא נאלצת לממן גם מעבר לחלקה. והחלק הזה נרשם כסוג של חוב שחברת מי קולחין קלנסואה חייבת לחברה שאנחנו מדברים עליה פה. זה יום אחד מאמינים...

אפרים חגי'ג : מדובר בהגדרה של חוב אבוד?

גיא : נדבר אחר כך בחברה השנייה.

משה מכלין : מתקיים דיון לעשות את זה בחברה, האם לממן או לא לממן.

ניר טימור : יש דיון בדירקטוריון ויש גם מאמצים גדולים לקדם הצטרפות של משק המים של קלנסואה לתאגיד מים באופן כזה שיהיה החזר עם כל החובות.

אפרים חגי'ג : אבל לא יכולה להיות דרישה שלנו למשל במשרד הפנים...

ניר טימור : יש דרישה, יש מכתבים, יש דיבורים עם הרבה אנשים, גם במשרד הפנים, גם ברשות המים.

משה מכלין: אני חייב לומר שאני טיפה מודאג ממה שאני רואה כרגע, כי אתה אומר אנחנו... זה יהיה חוב ואנחנו מקווים שבעתיד נקבל לא את כולו, אבל נקבל. זה כבר לא טוב.

קובי רייך: אין לך ברירה. להחזיק את המאגר הזה צריך. אם לא תחזיק אותו, לא יהיה כלום לאף אחד. אז אין לך ברירה, צריך להוציא כסף כדי להחזיר אותו.

משה מכלין: אבל זה יוצא... חוסר הגינות לתושבי לב השרון, בסדר? כי אם תושבי לב השרון נאלצים עכשיו לממן יותר מחלקם בהנחה שבו... או תחת מחשבה איזושהי שלא כל החוב יוחזר אלא חלקו רק יוחזר, אז אנחנו בבעיה.

קובי רייך: אני ואתה לא משלמים יותר בגלל החוב הזה.

משה מכלין: מה זאת אומר? אנחנו לא משלמים יותר, אבל אנחנו נהנים פחות.

(מדברים ביחד)

דובר: השאלה אם יש דרכים יצירתיות באמת בתוך הסוגייה הזאת של החוב התשלום העודף הזה שמשלמים לטובת קלנסואה, אם יש איזה סוגיה שבאמת אפשר לעצור בוא נגיד, 70% ממנה? זה עוד איזה פתרון יצירתי שאתה... כי כשאומרים תאגיד מים...

אלי אטון: אני אענה לך בזה. החובות מול קלנסואה, תקשיב, אתה יכול לעצור מים, צריכת מים. אתה יכול לעצור צריכת חשמל. אתה לא יכול לעצור צריכת ביוב, אתה לא יכול. זה אחד. שנים, אנחנו פנינו כבר למשרד הפנים בבקשה לחלט מענקי איזון של קלנסואה. אמרו לנו: "אין בעיה, רק תעמדו בתור". הם עומדים לפני ועדה קרואה. אז שני דברים יכולים להיות לטובתנו: ועדה קרואה, ואם תאגיד מים ייקח את קלנסואה דרך המדינה עם כל החובות שלה. וברגע שזה יקרה, זה הדבר היחידי שיכול לעזור לנו. מקלנסואה כרגע, שגובים 30%, זו הגבייה שלהם מארנונה ומים, בביוב. זה מה שהם גובים, 30%. תבינו את האירוע שלהם.

דובר: אלי אבל הכול בסדר. אל תעצור ביוב, אבל אתה יכול להחליט שאתה לא משקיע, ופה...

דובר: חברים אז בואו נמצא פתרון אחר אישי לנו, כי כרגע...

אלי אטון : משה, אתה אומר פרטים. לא, לא, לא, ממש לא. סליחה, סליחה, לא יודע מי אמר לך דבר כזה, אין דבר כזה...

(מדברים ביחד)

אלי אטון : משה, משה, משה, בוא, בוא. מה שאני אומר לך זה מה שתקבל. אין דבר כזה שלא מקבל את הכסף, השאלה מתי. כל השאלה, שאלת המיליון, זה מתי, לא אם. זה אחד. שתיים, אתה צריך כדי לטעון את הטענות האלה, מה נעשה עם קלנסואה או לא נעשה, באמת להיות... זה כבר דיון אחר, וללמוד את כל הפרטים – מה מותר לנו, מה אסור לנו, מה נעשה. אנחנו כרגע גם מול רשות המים בנושא הזה. הרי יש דברים שאתה חייב להשקיע גם אם קלנסואה לא תשקיע, כי אתה... גם הצריכה היא שלך וגם שלהם, זאת אומרת אתה גדל באופן אוטומטי בצריכה שלך. למזלנו הייתה דרישה שאנחנו נגדיל ל-15,000 קוב ביום, וכרגע הנושא הזה ירד מסדר היום, כי המט"ש של יד חנה זו התוכנית שלהם להשמיש אותו עד שנת 2030, ולכן אנחנו לא נדרשים. ואני אמרתי להם חד-משמעית: אני לא משקיע שקל מעבר למה שהשקענו עד היום, לא משקיע שקל. אם אני לא מקבל כסף מהמדינה. אתם רוצים שאני אגדיל את המט"ש הזה, אוקיי? אז בואו אתם תשקיעו, לי אין את הכסף, את היכולות להשקיע 50 מיליון שקלים, בעיקר שיש לי שותפים כל כך מעולים כאלה, אוקיי? ברמה הזאת. אז זה הסיפור כרגע.

משה מכלין: ועדה קרואה בהגדרה, כשהיא באה, התפקיד שלה זה למחוק בצורה כזו או אחרת את החובות, ואז היא נכנסת להסדרי חובות. וההגדרה של הסדרי חובות היא שעל שקל שאנחנו נתנו, אנחנו נקבל פחות משקל.

אלי אטון : אני לא יודע, אתה כרגע עכשיו מנבא לי את העתיד, אני לא יודע. אני יודע דבר אחד : אני לא מתכוון לוותר על אגורה. על אגורה לא מתכוון. ודרך אגב, אני שנתיים וחצי עם עיריית קלנסואה, אפילו על שוטף... כל פעם שפוגש אותו כל יום, אנחנו מתריעים על הנושא הזה, זה אחד. לא מתכוון לוותר לו, אני : אמרתי לו זה חד-משמעית. הייתה אפילו פעם הצעה : "בוא, תקבל 10%

הנחה, תביא לי מזומן", כי הם רצו לקבל הלוואה וזה. קח 10% הנחה, כדאי לי לקבל את הכסף, מה שנקרא תפוח אחד ביד. הם לא באירוע הזה, הם באירוע...

- קובי רייך : אני הייתי ביוון עכשיו, אותו דבר.
- אלי אטון : מה זה עוזר לנו?
- קובי רייך : אותו דבר. תדאג, הוא לא דואג. הוא כבר בבור.
- אלי אטון : אבל מה לעשות? אתם חייבים להבין דבר אחד: לנו יש המחויבות שלנו, המט"ש הוא שלנו בשותפות, ולצערנו אנחנו לא יכולים לסגור את השיבר. זאת התקלה הכי גדולה, שאנחנו לא יכולים לסגור את השיבר.
- אפרים חגי' : ... מי מחלט את השותפות עם המט"ש. כאילו מה? ...
- אלי אטון : המדינה. זה אבל כבר לפני 30 שנה. תראה, אנחנו יכולים... דרך אגב, באחד הדברים ולבחון... ולבחון את ההוצאה שלו מהשותפות. אבל אתה לא יכול להוציא אותו מה... לנתק אותו מהעטין שלך, כי הוא מזרים את הביוב אליך, זה לא משהו שאתה יכול לסגור אותו. זאת הבעיה שלנו. אפילו, תדעו לכם, מהרשות לא יכולנו להפסיק את הזרימה של הביוב. יש פה אירוע שאנחנו עליו כבר היה דיון על זה לפה שנה, שאמרו "תסגרו, תעצרו, תעצרו". בדקנו, אי אפשר, הלוואי והיה. אבל אנחנו לא מתכוונים לוותר על אגורה אחת ממה שמגיע לנו. הסיפור הוא מתי, זה הסיפור. ואנחנו מול רשות המים בנושא הזה, וגם מול משרד הפנים בנושא הזה. מעבר לזה אין עוד גורם שאנחנו יכולים לעמוד מולו ולהגיד: "חבר'ה, תטפלו לנו באירוע". האירוע של קלנסואה, החוב שלהם אלינו בין הקטנים, הם חייבים 90 מיליון שקל כולל הצמדה וריבית למקורות. הם הפסידו במשפט על 70 מיליון שקל קרן, תבינו באיזה אירוע הם נמצאים. כן, כן. ורק אם זה יעבור למדינה ורק אם יעבור לתאגיד, הסיכוי שלנו לקבל את הכסף הוא גדול. אוקיי, בואו תתקדמו.
- גיא : אוקיי, נמשיך. אנחנו מנסים לקבל הוראות קבע, זה בעיקר ביחד 4.6 מיליון שקל, זה בעיקר תושבים. הגבייה של נובמבר-דצמבר 2025 נגבית בינואר-פברואר 26. יש פה עוד גידול. יש פה... נחתם, אם מישו היה כאן שנה

שעברה, היה איזשהו דיבור על עין שריד אם זוכרים, אז נחתם כאן הסכם פשרה ואנחנו מנסים לקבל פה כולל 750 אלף שקל של ההסכם פשרה שנחתם.

אפרים חגי'ג': זה פחות, נכון?

גיא: מה?

אפרים חגי'ג': פחות 750 אלף שקל.

גיא: לא, השנה. השנה נכלל פה עוד 750 אלף שקל שלא היה בשנה שעברה.

אפרים חגי'ג': נכנסו עוד 750 אלף שקל.

גיא: כן. עוד פעם, אני עובר רק על הסעיפים המרכזיים. זכאים ביתרות חובות יש

לנו כאן עלייה, זה ביקורת, איזשהו יזם ששילם היטלי ביוב ומים מראש בנורדיה וביטל, אז הנושא... צריך לקבל את הכסף חזרה. הון עצמי קטן בכמעט 2 מיליון שקל. חלק נובע מהפסד שוטף של מיליון שקל שנראה עוד מעט, וחלק נובע מהקרן שיקום, שהשנה היה תוספת של מיליון שקל בקרן שיקום מהפרשות שאנחנו עושים כל שנה. מצד שני היה שימוש של 2 מיליון שקל לסך כל הקרן יחד.

רועי מימון: איפה הקרן הזאת יושבת, אצלנו או בגוף חיצוני?

גיא: לא, היא חלק מהמזומנים שלנו. מבחינת תוצאות של הפעילות, אז אני אומר

שיש לנו עלייה קלה בהכנסות. כמו בכל שנה יש איזו עלייה קלה בעקבות הגדלה של ההזרמות, מספר התושבים גם במועצה האזורית פה וגם כפי שאמרו... כפר יונה, רמת אמיר, צורן מזרימים, וכל הזמן יש גידול בכמות ההזרמות. עלויות הקמה הם אותו דבר. מה שנקרא כאן זה בנקודה אחת, זה כולל סכום של 2.7 מיליון שקל שמשולם למועצה כהחזר מלוות ששימשו בזמנו להקמה של התשתיות. הסיפור הזה מסתיים ב-2026 ולא יהיה בעתיד, אלא אם כן יהיה השקעות חדשות.

משה מכלין: כל ה-5 מיליון נמחקים?

גיא: לא, לא. אמרתי מתוך זה, בתוכו, יש 2.6-2.7 מיליון של החזר מלוות.

הוצאות... יש פה פירוט. סעיפים פחות או יותר עקביים לשנה שעברה. יש פה

קצת ירידה בשורה התחתונה בגלל הגידול שאתם רואים פה של ההשתתפות אחרים בהוצאות. זה נושא ההשתתפות של החברה הכלכלית ב-300 אלף שקל בהוצאות, ולכן הסכום פה יורד. זה מבחינת הסעיפים המרכזיים. עוד פעם, אמרנו בסופו של דבר שנה הזאת היא מסתיימת בהפסד של 2.1 מיליון שקל. כמו שאמרתי, שנה הבאה אמור להיחסך פה סכום של 2.7 מיליון בקטע של החזר המלוות.

משה מכלין : אבל יש פה הפסד מצטבר של שנה שעברה, עוד 2.5 מיליון שקל? גיא : לא, מצטבר יש פה עודפים של 30 מיליון שקל. בשנים האחרונות יש, כמו שאמרתי, יש כאן באמת הפסד בשנים האחרונות. לפחות אם התוצאות יישארו אותו דבר, הוא צפוי להתאזן בשנה הבאה בעקבות הסיום של ה... סליחה, ב-2027. כן, המלוות, אמרנו, מסתיימות בספטמבר 26. ב-2027 זה אמור להסתיים.

דובר : ...מי אמר? יש שיפורים? שאלה.

בלב השרון שלנו.

ואם עוד יש...

דובר : הביוב של צורן גם מגיע מהמט"ש.

דובר : כן.

אלי אטון : ממעינות השרון. זה חלק מכפר יונה וחלק מקדימה-צורן, שזה 50% מהצריכה.

דובר : איפה ההכנסות?

אלי אטון : חברים, חברים.

ניר טימור : בגדול יש מאזור תעשייה...

קובי רייך : קדימה הוא לא מקבל, רק הזרמה.

דובר : אזור התעשייה בקדימה מתוחזק על ידי מעיינות השרון.

גיא : עברנו לדוחות של החברה השנייה, החברה שמשותפת יחד עם קלנסואה-50, עוד פעם הדגשים העיקריים פה : קודם כל, דבר אחד בתור התחלה, לאור מה שדיברנו על הקשיים של קלנסואה וזה שבשנים האחרונות מעבירים

כספים באופן חלקי בלבד, לצורך הזהירות ב-2025 הפסקנו לייצר הכנסות לקבל על החוב של קלנסואה. והשנה למשל אנחנו רואים כאן ירידה... רוב הסעיף כאן זה קלנסואה. בשנים האחרונות כאן ירידה של 700 אלף שקל, זה נובע מזה שבשנת 2025 הם שילמו 700 אלף שקל על חשבון חובות העבר. אז זאת אומרת, לא הכרנו בהכנסות, אלא נשתמש בכספים שקלנוה כן מעבירה עד שהחוב ההיסטורי שלהם יימחק, ולאחר מכן על בסיס מזומן. כשהם ישלמו, נכיר בהכנסה. רכוש קבוע עלה פה ב-1.8 מיליון, השקיעו השנה 2.2 מיליון שקל בהרחבה של התכנון, של ההרחבה של המט"ש ובציוד בו. מצד שני יש לנו פחת של 400 אלף שקל, אז בנטו זה גדל ב-1.8 מיליון. זכאים ביתרות זכות, גם עלה בצורה משמעותית. אז אנחנו רואים פה שני דברים. אחד זה ספקים ונותני שירותים עלה, זה המפעיל מהמאגר, יש עוד חודש... ממנו בשנת 2025, ולכן החוב עלה. וזה חוב שמשולם בשוטף פלוס כמה חודשים. ומה שאנחנו רואים כאן זה מה שדיברנו מקודם בחברה השנייה, אנחנו רואים שהחוב לחברת מי לב השרון גדל מ-900 אלף שקל, גדל במקביל לכמעט 2.2 מיליון שקל. המשמעות היא למעשה החברה הזאת השנה, אם נסתכל על המאזן שלה, נכנסה לראשונה לגירעון.

נתן סלומון: ניר, בחברה הזאת, יש גם דירקטורים מקלנסואה, או רק מלב השרון?

דירקטורים גם מקלנסואה, או רק מלב השרון?

ניר טימור: חצי חצי.

גיא: אנחנו רואים כאן שהחברה עברה השנה מעודפים של 1.7 מיליון שקל בשנה

שעברה, להפסד מצטבר של 1.1 מיליון שקל השנה. עוד פעם, זה נובע מהרווח והפסד, שהפסקנו להכיר בהכנסות של קלנסואה, ואת זה רואים בעיקר בסעיף הזה. הירידה מ-8.5 מיליון שקל בשנה שעברה ל-6.7 מיליון שקל השנה, נובעת מזה שהשנה לא הוכרו הכנסות בכלל מקלנסואה. שאר הסעיפים פחות או יותר נשארו אותו דבר.

אפרים חגי'ג: אלי, אתה רוצה להתייחס להסכם מהדרין?

אלי אטון :

כן. לפני שנה וחצי, אני חושב שכבר דיווחתי לכם את זה, סיירנו אני וניסן באתר וראינו בריכה. ושאלנו למי שייכת הבריכה הזאת, 70 דונם בערך, ואמרו שהיא שייכת למהדרין. ואז שאלתי: "מעולה, כמה הם משלמים לנו?" אז הם אמרו: "0 שקלים". "כמה שנים הם פה?", "כבר 25 שנה". ואמרתי: "רגע, למה, זה ההסכם?" ואז הם באו ואמרו, נאמר לי שהיה הסכם שמהדרין גם השתתפו בהקמה של הבריכה הזאת, המים טרום-שלישוניים וכולי, ותמורת ההשקעה שלהם, והם השקיעו, הם משתמשים באתר. אמרתי: "אוקיי, בסדר, אבל יש גם זמן תפוגה לשימוש באתר. יש הסכם, אין הסכם?" יש הסכם, אבל לא חתום, שאנחנו כתבנו 10 שנים והם כתבו 24 שנים ו-11 חודש. ההסכם לא חתום עד היום. ושאלתי עוד שאלה, אמרתי: "מעולה, מי משלם את הארנונה פה?" מסתבר שאנחנו מי לב השרון משלמים את הארנונה של מהדרין. נפגשנו, הוצאנו מכתב למהדרין להיפגש איתנו, הם כמובן לא התייחסו. ביקשנו משרון להציג להם דרישת תשלום, הוא הציג להם דרישת תשלום, הם התעוררו והגיעו לאיזשהו שיח. כמובן שהם מסרבים לשלם, הם עירבו את רשות המים. רשות המים פנו אלינו: "למה אתם זה? מהדרין יסגרו את המקום, לא זה... אמרתי להם חברה אל תפחידו אותי. מהדרין הולכים לסגור את המקום שיסגרו, אני אשתמש בו. לא חסר לי לאן להזרים את המים, לא חסר לי לאן לשווק את המים. כרגע שרון איתם בסוג של משא ומשא לא משא ומתן, אין שם משא ומתן כרגע, ואנחנו מקווים להחזיר, קודם כל שהם יתחילו לשלם ארנונה, דבר ראשון. ודמי שימוש, זאת גם מטרת העל שלי. שלא יכול להיות שגורם, ספק שעובד עם לב השרון וכבר סיים את ההתקשרות ושאל מאיתנו את כל מה שהוא צריך לשאוב, לא ישלם אפילו משהו סמלי, אפילו 10 אגורות למטר, 20 אגורות למטר. אפשר לעשות את זה. אנחנו כרגע בהליך איתם, שרשות המים מעורבת בסיפור הזה. והבהרתי לרשות המים: "חברים, אני לוקח ומבקש ודורש את מה שמגיע לי, לא מעבר לזה". וזה איזה אירוע כרגע שתדעו, זהו. זה רק למטרת ה... לא קשור לנושא פה, אלא קשור לחוזר הכנסות שלנו, כמועצה. וזה הרבה כסף,

כי אנחנו בלב השרון משלמים את הארנונה שלהם, שתבינו, זה כסף כפול. טוב, יש עוד משהו שאתם רוצים להראות לנו? אוקיי חברים, תודה רבה לכם. כמובן שזה לידיעה ולא להצבעה, הנושא הזה כבר נחתם, וזה לידיעה של המליאה. תודה רבה לכם. אנחנו נעבור, לפני שנעבור לנושא הבא, שהוא אישור להארכת תקופת כיהון חברי ועדת הערר, כמו שדיברנו על מצטיינים, אז המצטיין השני שלנו נמצא כאן, וזה תומר פרץ, שהוא איש המחשבים. תודה רבה. תקשיבו, תומר, קודם כל הוא כמו מושיקו אצלנו, הוא המנמ"ר של קריית חינוך דרור. אז בהוקרה על הובלת פרויקטים טכנולוגיים ששדרגו את סביבת הלמידה בקריית חינוך דרור, והמקצועיות הבלתי מתפשרת בהחזקת מעבדות המחשוב, תודעת שירות גבוהה, זמינות ומענה מהיר לצוות ולתלמידים, לצד יחסי אנוש מצוינים. אז אתה כמובן המצטיין הרבעוני שלנו. וכמובן יש המון מצטיינים והמון אנשים טובים שעובדים בכל לב השרון, אתה מייצג אותם. אז זה שלך, זה אחד. והענקנו לך גם שי צנוע: שובר מתנה, חופשה זוגית בבית מלון. אז תיהנה.

תומר פרץ:

תודה רבה, אני מעריך אתכם מאוד. אני בקצרה אספר לכם. ניסן התקשר אליי, בדיוק הייתי באמצע איזה זום ככה, ואני גבר, לא יכול לעשות 2 פעולות בבת אחת, אז הייתי ככה בחצי אוזן. והוא מתקשר, אומר לי: "שלום, מדבר ניסן מהמועצה", ואני עונה לו "כן", ואז הוא אומר לי: "זכית במצטיין רבעוני". ואני סקפטי אבל למה אני סקפטי? כשהגעתי למועצה לפני 10 שנים, באתי לראיון עבודה פה, באתי אחרי שיקום ארוך בלוינסטיין אחרי תאונת דרכים, ובאתי לפה עם קביים. באתי בהתרגשות מאוד גדולה לראיון עבודה אחרי שלא הייתי בראיון עבודה הרבה מאוד זמן. אני יוצא מהראיון עבודה, אחרי 10 דקות אני מקבל טלפון: "שלום, מדברים מהמועצה", אני: "כן", "ראינו שאתה עם קביים, אתה מוצא חן בעינינו, אנחנו רוצים לקנות לך קלנועית." מסתבר שתמיר יש לו חוש הומור משובח, והוא ניסה לעבוד עלי. אז כמובן שהנושא, כל מה שאני עושה אני עושה באהבה גדולה ובאמת נהנה ממה שאני עושה ותמיד משתדל בחיוך. תודה רבה.

אלי אטון : הנושא הבא שיציג אותו לאון.

אישור להארכת כהונת חברי ועדת הערר לענייני ארנונה שליד המועצה

האזורית לב השרון

אלי אטון : עדכון אישור חברי ועדת הערר לענייני ארנונה של המועצה האזורית לב השרון.

דובר : זה השם ועדה הכי ארוך שיש.

אלי אטון : אני פה שברתי את השיניים. אז מה אתה רוצה?

לאון אליעזר : ועדת ערר לענייני ארנונה, זו ועדה סטטוטורית, זו ועדה שמוכרת על פי חוק. חוזר מנכ"ל משרד הפנים... יש לכם ועדה קיימת שהוקמה ב-2021, יש בה שלושה נציגים : יושב ראש עורך דין, שלומי טלמור. יושב הראש חייב להיות עורך דין, על פי הדין. חבר שרון בן-ארי ודרור ציפורי. שלושתם כבר בכהונה של 5 שנים. בפועל כהונה היא ל-4 שנים ואז יש אפשרות לבצע הארכת כהונה נוספת ל-4 שנים. אז כשנכנסתי לתפקיד ככה קצת עשיתי בדיקה, וצריך לאשר את ההארכה שלהם לסיום כהונה נוספת, לסיום 4 השנים הנוספות. אז כמובן שזה עולה אליכם לאישור.

משה מכלין : לעוד 3 שנים.

לאון אליעזר : לעוד 3 שנים. לסיום הכהונה השנייה בעצם. אני בעצם מגיש בקשה לאישור סיום הכהונה השנייה, אני צריך להעביר את זה לאישור ברשומות אחרי אישור המליאה. זהו, זה העניין.

קובי רייך : הם רוצים להמשיך?

לאון אליעזר : כן.

דוברת : הם טובים? זה לא אם רוצים, הם טובים, עושים את העבודה?

לאון אליעזר : אני מבין שכן, אני לא ממש מכיר אותם, אבל אני מבין שכן.

דובר : שרון אברהם עושה עבודה טובה?

רון שינקין : זה לא קשור אליהם, זה ועדה שהם... זה בעצם ועדה שהיא מקבילה לבית משפט השלום, ברגע שהיא מקבלת החלטה, מגיעים לסיכום בבית משפט המחוזי.

אורנה הדר : בסדר, אבל הם עושים? הם עובדים?

דובר : עובדים.

לאון אליעזר : בואו נתחיל בזה שאנחנו לא רוצים שהם יעבדו, כי ברגע שהם עובדים זה אומר שיש לך הרבה עררים ויש לך הרבה בעיות. אנחנו מקווים שהם יעבדו כמה שפחות, אבל בסופו של דבר לפי מה שאני מבין הם עושים עבודה טובה, וכן, ומסיימים את הקדנציה שלהם.

מיכל גליק : יש לי שאלה. מעבר לאישור של ההארכה, מתוקף מה שכתוב פה, ועדת מעמד האישה. אני רוצה לשאול: יש לנו כוונה לנסות ולראות איך אפשר שיהיה, לא שוויון, אבל לפחות נציגות? ואני מבינה שהם עושים את עבודתם נאמנה, ואני מאמינה שאנחנו נאשר להם. השאלה אם יש מקום לעוד מישהי שתתווסף.

לאון אליעזר : אין אפשרות באמצע כהונה.

מיכל גליק : זה לא באמצע כהונה, אנחנו מאריכים אותה.

לאון אליעזר : האפשרות להגיש מועמדות לחבר בוועדת הערר זה על בסיס הליך של קול קורא. ברגע שהמועצה מחליטה להקים ועדת ערר, או שהכהונה מסתיימת, המועצה מפרסמת הליך של קול קורא. וכמו ששרון אמר, זו ועדה שהיא מעין-שיפוטית, מעין בית משפט. אז אותה גברת שמחליטה... ואנחנו מפרסמים, כשהמועצה תחליט, כשתסיים הכהונה הזאת, הוועדה תפרסם קול קורא לאיתור מועמדים נוספים? בבקשה. מצידנו שרק נשים תהיינה בוועדת ערר.

מיכל גליק : לא רק נשים, אבל אני באמת שואלת עכשיו את הפורום : אנחנו באים עכשיו לאשר את המשך התוקף, וכן יש מקום לבוא ולפתוח.

ניסן כנפי : אני חושב שהסדר הוא שונה, אני חושב שהסדר הוא שונה. במקום לבקש מהחבורה פה, צריכה לבקש מהאנשים בחוץ להגיש מועמדות, לא מאיתנו למצוא בנות ולאשר אותן.

איציק שעתל : בהרכב הזה הייתה מישהי עורכת דין מכפר הס, ולשמחתנו היום שופטת בבית המשפט השלום בתל אביב, אז היה בהרכב הזה. בהרכב השני שהם התפטרו היו שתי נשים וגבר. אנחנו מאשרים את ההרכב היחיד שיש לנו. לצערי הרבה זה לא צלח, הן היו עסוקות, וגם שתיים מתוכן היו רואות חשבון ועורכת דין, שמרביתכם מכירים אותה.

מיכל גליק : זה כאילו 7 שנים עכשיו יהיה ברצף?

איציק שעתל : זה לא 7, היה הרכב...

מיכל גליק : 4 שנים היו.

דובר : 5 שנים היו. סך הכל 8.

מיכל גליק : אני רוצה לבקש מהפורום אם אפשר, רק לטובת זה שכן תהיה נציגות, לא לבוא ולא להמשיך. הכל בסדר, הם עושים את תפקידם נאמנה, אבל לבחון מקום שבו אפשר כן להוציא קול קורא.

אורנה הדר : ועדה סטטוטורית, כמה חברים יש בה?

מיכל גליק : אפשר להוסיף.

אלי אטון : שנייה, שניה. האם אפשר ברצון, שאם יצא קול קורא, שאחד מהחברים יגיד "רוצה אני" ויוחלף במשך השנה?

לאון אליעזר : אפשר לבוא ולהקים ממלא מקום.

אלי אטון : אוקיי, אז אנחנו נוציא קול קורא. אני לא יכול להגיד רק לנשים עם כל הכבוד. ואני אגיד לך מה, מיכל, באמת, באמת תקשיבי: אני כל כך מבין אותך, ואת יודעת שאני... כשאני איתך, אז אני איתך. אנחנו... לא מעניין אותי גבר או אישה בדברים האלה, מי שבא, מי שטוב, הוא זה שיהיה. זה לא הסיפור של אישה, אין פה משמעות לדבר הזה. אבל אין לנו בעיה להוציא קול קורא נוסף לממלא מקום, ואם יהיו ממלאות מקום, נבחר ממלאות

מקום, בסדר? זה הכל. תודה. אוקיי, אני מבקש לאשר. מי בעד שירים את ידו.

דוברת: בעד מה? להאריך?

אלי אטון: להאריך. אוקיי, אין מתנגדים, נכון? תודה רבה, אושר פה אחד.

הצגת תוכנית עסקית ואישור קבלת הלוואה להקמת מערכת אנרגיה סולארית

אלי אטון: הנושא הבא שלנו זה הצגת תוכנית עסקית ואישור קבלת הלוואה להקמת מערכת אנרגיה סולארית. אנחנו דיברנו קודם... אנחנו דיברנו, חברים, אנחנו רוצים להספיק את המונדיאל. דיברנו על הנושא של המט"ש, המאגר במט"ש. שי יציג את התוכנית של הקמת המערכת, ושרון יציג את התוכנית הכספית לנושא הזה. אז בבקשה, שי.

שי שדה: דוח כלכלי. טוב, אז במסגרת הפעילויות והעבודה שלנו בחברה הכלכלית, אנחנו עשינו... יצאנו לסקר גגות על כל מבני הציבור שיש במועצה אזורית לב השרון. איתרנו כמה עשרות גגות שהם רלוונטיים לבצע פעילות של מערכות פוטו-וולטאיות. רוב הגגות באמת דברים שאתם מכירים: אולמות ספורט, מחסני חירום של המועצה, גם בתי ספר. כרגע הדברים האלה... עשינו בדיקת היתכנות להתקנות, ועכשיו אנחנו בדין ודברים. אישרתם לפני 2 מיליון תב"ר לקבל את ההקצאות מחברת החשמל לחיבורים, כי התעריפים... הדיבור הוא שהתעריפים ב-2027 הולכים לרדת, אז אנחנו רוצים לתפוס כמה שיותר חיבורים בשנת 2026. אחד מהדברים שמצאנו בסקר זה את הנושא של המאגר. המאגר מים שדיברנו עליו עכשיו פה רבות בישיבה הזאת, של המים השלישוניים, שבעצם מופעל היום על ידי מעברים. אז אפשר להקים על הדפנות, על הסוללות שלו, מערכות פוטו-וולטאיות כולל אגירה. תכף אתם תראו פה את המספרים. ובעצם עמדו בפנינו שתי אופציות: אופציה אחת של לעשות הסכם שותפות במכרז שנחתם ונסגר דרך אשכול השרון, אחת משתי חברות, שבעצם שם החברה נכנסת והיא היזם, והיא מביאה את

כל הכסף, היא עושה את כל ההשקעה, ומתחלקים בהכנסות בערך 50-50, קצת פחות, 49-51, אבל כבר הבנתם את הרציונל.

קובי רייך: כל החיים, או שזה 24 שנים?

שי שדה: כל החיים. כל החיים, כן. ואופציה אחרת היא להיות היזם. אנחנו המועצה, אנחנו החברה הכלכלית להיות היזם. היות והחברה הכלכלית עוד בשלב הבנייה מחדש שלה, אז היא לא יכולה לבוא ולהעמיד פה הלוואה עצמית. ולכן ביצענו פה בחינה... שרון, מסתבר שיש... תכף שרון יציג את זה, אני רק אגיד במילה: יש קרן של מפעל הפיס שנותנת הלוואות, לא מענקים, הלוואות, בפריים מינוס 1.25%, ל-10 שנים מקסימום ועד 4.8 מיליון שקל לפרויקט סולארי לרשויות מקומיות. שזה הלוואה מאוד מאוד זולה ביחס למי שככה מכיר את המספרים בשוק. וזה מבחינת מספרים בדיוק תואם את המספרים שאנחנו מדברים עליהם פה בפרויקט הזה. אז אתם יכולים לראות פה, אני לא אלאה אתכם בהמון נתונים טכניים, אבל יש לכם פה את ההספקים של המערכת: גודל של אגירה, ניצולת, סריקה וכל הדברים האלה. תעריף הזנה הלכו פה על 0.34, זה מה שיש היום. אני מזכיר לכם שב-2027 התעריפים הולכים לרדת. אתם יכולים לראות פה את התשואה הפנימית של הפרויקט, בסדר? זמן להחזיר השקעה הוא יחסית קצר.

מיכל גליק: מה זה לפני מימון 0.36?

שי שדה: לפני עלות ההלוואה, בסדר? תכף אני אראה לכם את זה איך זה נראה עם ההלוואה, בסדר? ויש פה את התעריף של המכירה, יש פה את העלויות של המערכת. כמובן שיש פה... אנחנו כמובן נצא למכרז, על מכרז קבלנים וספקים, כל הדברים האלה. אבל יש פה עלות משוערכת עם סך הכל עלות מערכת והשקעה. לא נתייחס למילה "חדשה"/"לא חדשה", כי התוכנה שלהם יודעת לחשב גם מערכת ישנה שצריכה שדרוג, אז לא להתייחס למילה "חדשה". ואפשר לראות פה את ההכנסה השנתית, בסדר? תכף אתם תראו את ההכנסה גם... זו הכנסה נטו לפני המימון, כי יש פה מימון 0. ותכף אתם

תראו גם את ההכנסה... אני אתן לשרון להציג את הצד הזה גם אחרי הלוואה של 100% על הפרויקט הזה.

מיכל גליק: איך זה אותו דבר לפני המימון ואחרי מימון?

שי שדה: כי אין מימון, פה זה בלי מימון.

דובר: למה שמי לא ישקיע?

דובר: מי לב השרון.

אלי אטון: יש... מיועד לדברים אחרים.

שי שדה: זה משק סגור שם, היא לא יכולה לעשות את זה.

דובר: לא יכולה?

שי שדה: לדעתי לא.

אלי אטון: תראו, יש גם אירוע בלקיחת הלוואה ממי לב השרון, זה שוב משרד הפנים

וכו' וכו', זה תהליך די ארוך. גם מי לב השרון ייקחו מאיתנו ריבית, רק שתבינו בחשבון.

(מדברים ביחד)

שי שדה: אחרי 6 שנים החזרנו אותה לחלוטין, מפה זה רווח נטו.

מיכל גליק: השאלה שלי...

אלי אטון: חבר'ה, אחד אחד, אי אפשר קשה ככה. תנו לו לסיים ואחרי זה תשאלו את השאלות בבקשה.

שרון עזרן: אני אקצר את העניין. מכיוון שמפעל הפיס מממנים את הריבית, פריים

מינוס 1.25% זה ריבית שלא קיימת בשום מקום בארץ, זה מינוס לא פלוס.

והם מסבסדים את רוב הריבית. וההלוואה נלקחת מבנק מרכזי-דיסקונט

בלבד ל-10 שנים. זה גם לא נכנס לנו לעומס מלוות, מנכ"ל משרד הפנים עומד

לחתום במכתב שזה לא נכנס לעומס מלוות של הרשות. וזה מגיע ממפעל

הפיס, וזה אומר בתחשיב שאנחנו עושים מהר: תוך 6 שנים אנחנו מכסים

את העלות ומתחילים להרוויח את כל ה-600 אלף שקל.

קובי רייך: אתה לא מתחייב לבנק שהכסף שאתה מקבל מהחשמל...

שרון עזרן: לא, לא מתחייב. והמערכת הזאת היא מערכת שהיא ברגע שאתה מתחזק אותה, יש לנו פה גם עלויות תחזוקה, אז היא מחזיקה המון שנים. זאת אומרת כל הזמן יש תחזוקה. זה לא נגמרת המערכת. ויש פה במערכת גם מערכת של חשמל וגם מערכת אגירה, זאת אומרת היא גם אוגרת את החשמל, שאין פה מערכת ואוגרת אותה בזמן. אז לכן אני חושב שזה מיזם מדהים מבחינת...

אלי אטון: עוד דבר חברים, אנחנו לוקחים את ההלוואה...

שרון עזרן: לקבל את ההחזר אחרי 6 שנים, לקבל 600 אלף שקל.

אלי אטון: לא, לא, שרון, אנחנו לוקחים את ההלוואה ל-10 שנים מסיבה אחת, שאתה מהיום הראשון כבר יש לך גם רנטה, זאת אומרת אתה גם משלם את ההלוואה ואתה גם מקבל בדלתא. כמה סכום יהיה לנו בשנה?

שרון עזרן: 274 אלף שקל בשנה.

אלי אטון: זה כבר מהשנה הראשונה. זאת אומרת כל שנה כבר יהיה לך את הרווח הזה. אחרי החזר ההלוואה והכל.

שרון עזרן: אחרי החזר זה יהיה 640 אלף שקל.

אלי אטון: ואחרי 10 שנים אתה מקבל את כל ה-600 אלף שקל.

(מדברים ביחד)

שי שדה: זה בשביל שלא ניכנס לכל מה שאנחנו מכירים, שיש לפעמים קצת התנגדויות מצד הציבור. פה מי שיכול להתנגד זה הצבים ששוחים במאגר, של המים השלישונים, זה גם באמת רחוק מכל מקום.

איציק שעתל: שרון אין -על שימוש בקרקע?

שרון עזרן: לא.

איציק שעתל: הפיס נותן לך את זה עם תוכנית כלכלית.

נתן סלומון: כמה שאלות. אני לא מבין למה אנחנו צריכים את האגירה, כי המערכות האלה בדרך כלל אתה מוכר אותן לחברת חשמל. האגירה זאת מערכת שאתה צריך להשקיע בה ולתחזק אותה.

דובר: אתה מקבל תעריף יותר גבוה.

נתן סלומון : שנייה, אני רוצה התייחסות לזה. דבר שני לא הבנתי מהמצגת שלך האם אתה מציע ללכת בשותפות עם החברה ולהתחלק חצי חצי, או שאתה רוצה לקחת את הכל בעצמך?

שרון עזרן : אני מענה. לפני שהוא עונה, אני מענה על מה ששאלת לגבי הכספי. עד לפני שמפעל הפיס יצא בקול קורא לא ידענו לקבל החלטה. אמרנו אנחנו לא יודעים איזה ריבית ייתן לנו הבנק, אולי ייתן לנו פריים מינוס 0.8%, בנק מינוס 0.5%, יבקש שזה ייכנס לעומס המלוות שלנו. ברגע שמפעל הפיס הקים את הקרן היום זה הרבה יותר משתלם. לא שווה להתחלק 50-50 אחוז, כי זה לכל החיים, זה לא נגמר. אחרי 6 שנים אני מרוויח נטו של 100%.

נתן סלומון : אני מבין את המספרים, בסדר? אבל בתור אחד שחי את המערכות האלה כל הזמן, יש פה עוד אלמנטים. לך אין היום את המומחיות פה, זה אומר להחזיק עוד עובדים ולהחזיק עוד... שנייה, שנייה, שנייה. להחזיק מערכת אתה צריך מומחיות. בין אם אתה לוקח אותה מבחוץ ובין אם אתה עושה את זה in-house, זה לא משנה. עכשיו, אם אתה לוקח חברה שיש לה חברה כלכלית שמתמחה בזה, שהעלות השולית שלה בהחזקה היא נמוכה יותר ואתה לאורך זמן יש לך אינטרס כלכלי, זה גם משהו ששווה לשקול. זה לא תמיד המספר על הנייר, זה מה שאני אומר.

שי שדה : תראה, קודם כול, אתה צודק ב-100%, וזה נכון, אגב, לא רק בסולארי, זה נכון בכל דבר. אבל התפוקה השולית שלך פה היא 50%, בסדר? הרי אם אתה עושה את זה בשותפות עם אותן חברות, לא משנה מי זה, אנאלייט או זה, אתה נותן 50% מהפרויקט, לא 10%. עכשיו, גם אם תיקח פה 50% מההכנסות ברוטו, בסדר? ותביא לא איש תחזוקה אחד, תביא שניים תותחים, אתה לא במספרים האלה. זה לא 20-80 שאתה אומר: "בוא נעשה רגע שיקולי". זה 50-50, 49-51, לא חשוב. אבל זה המון כסף במספרים האלה. במערכות קטנות, אתה יודע, אתה צודק, אתה אומר: "מה עכשיו, מה אני אחזיק, אני אביא 4,000 לעומת 2,000 ואני לא יודע להחזיק". אז אולי עדיף דווקא במערכות הקטנות לקחת אותן בשותפות? כי המספרים לא גדולים

והם מתחזקים לך את זה. במערכות הגדולות לא בטוח שלווטר על 50%, זה כלכלית נכון.

נתן סלומון : ולגבי האגירה?

שי שדה : שוב, לגבי האגירה גם : האגירה, בסוף האגירה זה מכפיל. האגירה נותנת לך אפשרות לאגור בשעות השפל ולהחזיר למערכת, לעשות השווה בשעות השיא. עכשיו אנחנו, היתרון שלנו שם שאנחנו נמצאים על התחמ"ש, אתה מבין? אתה נמצא על התחמ"ש, אתה גדל משותף עם התחמ"ש.

שחף חרמון : זה יצור לך מצב שלא תקבל 34 אגורות, במקרים מסוימים אתה תגיע גם ל-70 אגורות.

אלי אטון : האגירה זה הרווח הכי גדול באירוע הזה.

דובר : אבל זה גם הוצאה יותר גדולה.

דובר : עדיין אתה מרוויח.

אלי אטון : אבל היחס הוא הרבה יותר גבוה.

שי שדה : דרך אגב, חשבנו לנסות למכור את האגירה למפעיל של המט"ש, לאלקטרה גרינטק שמפעילים את המט"ש, אבל הם שם עובדים מאוד... החשמל שלהם בדומה לצריכה בבית. כשהבתים שלנו ריקים אין להם צריכה, כי הם לא מעבדים הרבה ביוב. כשהבתים שלנו מלאים, שעות השיא, אז הם מעבדים. אז כלומר, לא נכון למכור להם את החשמל. דווקא למכור לחברת חשמל את החשמל.

שרון עזרן : יש לך גם פה את עלויות התחזוקה. זה עלויות תחזוקה של המערכת, וזה עלויות תחזוקה של אגירה שנתית.

דובר : יש גם עוד עלויות. יש את העלויות של הטעינה.

שרון עזרן : בסדר, אני מדבר על התחזוקה ועל האגירה, זה הכל גם בפנים.

שי שדה : זה הכל גם לפני מכרז, חבר'ה, זה הכל הערכות.

מיכל גליק : שי, יש לי שאלה. קודם כול, שאפו, הרעיון לבוא ולהשתמש בשטחים שהם לא מבנה ציבור או מבנה חינוך שלב הבא נדבר. כרגע אני שאפו. אבל אני רוצה לשאול: הטריד אותי שראיתי את אותו סכום כאילו בשנתי. כי ממה

שאני מכירה, עם השנים ועם הבלאי של המערכות, הניצולת קצת פחות טובה, ולכן גם כן הרווחים יורדים. זה מין גרף כזה. אז אני לא יודעת אם אתם מבינים את התחשבון, שיהיה לכם את אותו סכום כל שנה, עכשיו 25 שנים קדימה. זה לא המצב.

שי שדה: תראי, בדרך כלל מה שקורה, אחרי באמת, כמו שאמר נתנאל, בין 10 ל-12 שנה בדרך כלל עושים איזשהו שדרוג. אבל את כבר בשלב הזה, אחרי 10 או 12 שנה, את כבר סיימת את ההשקעה הראשונית. אז אם עכשיו צריכה להשקיע עוד 600–700 אלף שקל במערכת כדי להתניע אותה מחדש, זה עדיין משתלם.

מיכל גליק: אני לא מכירה התנעה הנגלפיבין: מחדש, אני מכירה שתחזוקה שוטפת זה משהו אחד, אבל הניצולת שלהן, מהרגע שעברו 8–10 שנים, עד שהן מגיעות ל-25 שנה, שזה הבלאי שלהן, הן הולכות ויורדות, כאילו, בניצולת ולכן גם ברווח.

שי שדה: אני להגיד לך, אחרי 12 שנה... אז ההשקעה הזאת היא לא אותה השקעה של 4 מיליון, זו השקעה הרבה יותר קטנה.

אלי אטון: מיכל, מיכל, שנייה, חברים. קובי, שנייה רגע, שנייה. בואו, אנחנו... אני רק רוצה להבהיר במילה אחת אנחנו לא ממציאים פה את הגלגל מחדש אנחנו עושים פה משהו, שהלואי והיינו עושים אותו כבר 5 שנים ו-6 שנים ו-10 שנים, אז התעריפים היו הרבה יותר גבוהים. אבל אנחנו עכשיו, אנחנו עכשיו מנצלים מומנטום שהמדינה מעודדת, משרד האנרגיה מעודד, ומה לעשות זה הדבר, כרגע... זה לא "מה לעשות", זה הדבר שהמדינה משקיעה בו. עכשיו, המדינה גם עצמה משקיעה בו, ולא משקיעה במשהו שעוד 5 שנים או 10 שנים ייפול, כי זה עתיד האנרגיה שלנו – האנרגיה הירוקה. לכן עשו באמת את כל הבדיקות. עשינו, לפני שהגשנו את זה מולכם, את הבדיקות היתכנות מול לעשות בשותפות עם חברה מבצעת, לקחת את זה עלינו. מה שבכלל נתן את הכיוון לטובת זה שאנחנו ניקח את ההלוואה, זה בכלל ההלוואה המטורפת שאנחנו מקבלים ממפעל הפיס בנושא הזה. כולם במדינה, גם

מפעל הפיס, גם כל המדינה, רשויות המדינה, לא ישקיעו ולא רוצים להשקיע במשהו שאין לו היתכנות.

(מדברים ביחד)

אלי אטון : חברים, תראו מה שאני מבקש כרגע. אני מבקש, כדי שאנחנו נוכל להתקדם עם הדבר הזה שיכניס לנו כבר מהשנה הראשונה, כי אנחנו לוקחים את ההלוואה בכוונה ל-10 שנים, ולא ל-6 שנים, כי זה לא הגיוני שאנחנו ניקח את ההלוואה בריבית כזאת נמוכה ונחכה עד הפירעון שלה כדי להתחיל לראות כסף. שווה לקחת את ההלוואה, הריבית היא בסביבות 100,000 שקלים, תבינו, לכל כמה 100,000 שקלים?

קובי רייך : עזוב את הריבית. חכה, אני מבקש עכשיו לתת לו את המנדט להביא ולאשר ב-2026 עוד פרויקטים. שיבקש מחברת חשמל לא להביא לפה, מבקש מחברת חשמל פרויקטים על מבני ציבור, זה חייב.

אלי אטון : קובי, אתה צודק, אני שמח שאתה באמת מאיר את עינינו, כי עכשיו התעוררנו בנושא הזה.

קובי רייך : זה נותן גם אנרגיה חיובית.

אלי אטון : חברים, חברים, זה לא הדיון כרגע. אני מבקש לאשר את ההלוואה הזאת שנוכל להתקדם בפרויקט. מי בעד, בבקשה? נגד? אוקיי, נמנעים אין, נכון? אוקיי, תודה רבה. אושר פה אחד. בהצלחה לנו וללב השרון. נושא אחרון ונעשה אותו. איפה התב"רים?

תב"רים

דובר : הנה הם על הלוח.

אלי אטון : אוקיי, תב"רים על הלוח.

שרון עזרן : אני אדבר על התב"רים, אבל דקה אחת לפני כן. משהו שנכנס לנו ברגע האחרון. צו המסים שאישרנו לפני חודש, הייתה שם איזו טעות סופר. בהגדרה של מבנה מגורים. היינו צריכים להוסיף מבנה מגורים ובתי האבות.

והוספנו את זה פשוט בצו, ואני רק מעדכן אתכם שאנחנו מפרסמים את הצו מחדש, כי זה חלק מההגדרה. זהו, לגבי...

מיכל גליק: זה משהו שהשתנה משנה קודמת?

שרון עזרן: לא, לא. מבני מגורים ובתי האבות הוספנו את זה יחד.

אלי אטון: טוב, יש פה כמה תב"רים ששרון יציג וכמה תב"רים של לימור, שתכירו גם

אותה, עובדת מסורה. שנייה. בנושא של ההתיישבות, קונספט של הביטחון, תב"רים של ביטחון, לימור דמרי, שהיא שואבת כספים ממשרד הביטחון וממשרד לביטחון לאומי, כל יום באה אליי עם חתימה של "בוא תאשר לי קבלת תשלום", היא תציג את הפרויקטים, וגם שאפו לה על העבודה המדהימה שהיא עושה ובאמת מגיע לה, וקבלות היא כבר הביאה. היא כבר לא צריכה להראות לנו קבלות. אוקיי, שרון.

שרון עזרן: קצר. הסדרת מסלולים באשכולות הגזם, שיש לנו שלושה אשכולות, אז היה

צריך תוספת של 50 אלף שקל בשביל לסיים את הפרויקט הזה, וזה התב"ר הזה. שדרוג... ותעבורה. אנחנו בעצם בכל שנה ביולי-אוגוסט אנחנו עושים צביעה, מחליפים את התמרורים, את המדרכות וכיוצא בזה. אנחנו עושים בעצם עם חברת משכ"ל, אנחנו עושים את זה.

יוסי דיין: יש השתתפות של משרד התחבורה בנושא?

שרון עזרן: יש השתתפות של 50 אלף שקל על סימון כבישים.

אפרים חגי'ג: סימון כבישים.

שרון עזרן: לא הייתה איזושהי הבטחה לשדרג...

אפרים חגי'ג: שלושה אשכולות.

שרון עזרן: שלושה אשכולות היום, אולי ארבעה.

אפרים חגי'ג: כמה הושקע עד עכשיו?

שרון עזרן: 200,000 שקל. שדרוג מתקני בטיחות ותעבורה, כמובן אנחנו עובדים דרך...

משה מכלין: אלי, אז התב"ר הזה מכיל...?...

אלי אטון: לא, לא, לא, שנייה רגע. חלק מזה זה יהיה, אבל יש פה איזושהי...

דובר: לא, לא, לא, זה לא פה אלי.

- שרון עזרן : שדרוג של מגרש החניה של דרור.
- אלי אטון : זה יהיה במליאה הבאה, זה כרגע שלבי תכנון כדי שנוכל לקבל אומדן סופי.
- שרון עזרן : התב"ר השלישי זה עבודות טיפוח, סימוני כבישים, תמרורים, סימוני מדרכות שאנחנו עושים בכל שנה. ובכל שנה אנחנו מחויבים... בשנה שעברה הושקע אותו סכום בערך 350,000 שקל, והשנה אנחנו עושים את זה... כי אין לנו זמן. עבודות כפר יעבץ. עבודות פיתוח יעבץ והרחבה, אנחנו פשוט מגדילים את התב"ר לכסף שגבינו מתושבים על היטלי פיתוח בבנייה. זה כסף שנמצא בקופה. רכישת טרקטורון כיבוי זה אחרי זה תסביר. אני רק אראה את התב"ר האחרון שאני מאשר. זה הלוואת הפיתוח של 5 מיליון. השתמשנו ב... נתונים. ברוב הלוואת הפיתוח נשאר עוד מיליון 730.
- דובר : ...תחזוקה.
- שרון עזרן : שדרוג גנים ציבוריים ובתוואי וכיוצא בזה, ולכן אנחנו פשוט פותחים תב"ר על היתרה, כי משרד הפנים חייב אותי לפתוח תב"ר על היתרה לרשומים במערכת. במידה ונצטרך להשתמש בעוד כסף, נעשה העברה מתב"ר לתב"ר, יש? עכשיו לימור.
- לימור דמארי : ככה, יש לנו יש חלק למועצה וחלק ליישובים, שזה שער אפרים וניצני עוז. כל התב"רים, למעט אחד, הוא בעצם במימון מלא של משרד הביטחון. האחד שהוא לא במימון מלא זה המימון דרך חקלאית של שער אפרים וניצני עוז, זה 500 אלף, 200 אלף לכל מועצה ועוד 50 אלף שהמושב נותן. כל השאר זה אנחנו במימון מלא. יש לנו 235 אלף, נכון? יש לנו את זה פה?
- דובר : כן, של פיקוד העורף.
- מיכל גליק : לא הבנתי. אפשר לעבור תב"ר תב"ר?
- לימור דמארי : כן, בואו נתחיל מלמעלה, חבר'ה, תנו לה להסביר. בהתחלה הוא יותר חקלאי. רכישת טרקטורון כיבוי של המועצה הוא 200 אלף במימון מלא.
- מיכל גליק : לא היה טרקטורון?
- לימור דמארי : אין טרקטורון. זה משהו חדש שקיבלנו.

- אלי אטון : חבר'ה, זה משהו שאנחנו מקבלים אותו, אנחנו לא שואלים כן או לא, אנחנו לוקחים את זה. חברים, חברים... משה, חברים, חברים. סליחה, אפרים, חגי'ה, תקשיבו, זו פעם ראשונה שלימור מגיעה לפה לישיבת מליאה, תכבדו אותה, תנו לה... אין בעיה, אבל תנו לה לדבר, מילה אחת היא לא מצליחה להשלים. בסוף תשאלו את כל השאלות.
- לימור דמארי : רכישת ציוד חירום מועצה, שזה כולל גרור תאורה, גרור סולר וגרור בנזין וכל זה למחסני מועצה, וישמש את כל היישובים.
- מיכל גליק : וגם הקודם, זה על חשבון...
- לימור דמארי : כולם במימון מלא. רגע, רגע, שנייה, תנו לי. כל התב"רים, למעט אחד, כולם במימון מלא של היחידה להתיישבות/ פיקוד העורף. אוקיי, אנחנו מממנים בינתיים והם מביאים לנו את הכסף אחרי הרכישה. בסדר. הבאה שלנו זה רכישת...
- מיכל גליק : איפה תשב עגלת הכיבוי?
- לימור דמארי : יש לנו במחסנים.
- רועי מימון : יש לכל כמה יישובים עגלה היום, נכון? כל כמה יישובים יש עגלה. ושה... ניסן כנפי : בשביל זה אנחנו מעבים את המערך בעוד שלושה גרורים : אחד בנזין, אחד דיזל, אחד תאורה. אנחנו צריכים שיהיו לנו כמה, כדי שאם יש לנו אירוע רב-זירתי אנחנו יכולים להשתמש.
- לימור דמארי : יש לנו רכישת ציוד לוחמה של ניצני עוז ושער אפרים – לכל אחד זה 50. רכישת ציוד, סליחה, זה הסיבים אופטיים לניצני עוז. יש לנו רכישת רכב ביטחון לניצני עוז, 150 אלף שקל...
- קובי רייך : תסבירי, כשאת אומרת יש לנו, מי זה לנו?
- דובר : למועצה.
- לימור דמארי : המועצה אמורה לקבל.
- דובר : אתה תממן מימון ביניים עד שתקבל את הכסף.
- לימור דמארי : יש לנו שדרוג מרכז הפעלה.
- אלי אטון : חברים, חברים, אתם מפריעים לה, בואו, אתם מפריעים לה. קדימה.

לימור דמארי : יש לנו את שדרוג מרכז הפעלה שזה 400 אלף, ויש לנו, יש לנו עוד אחד, מיגון דרך חקלאית. מיגון דרך חקלאית הוא במימון חלקי.

אלי אטון : דרך אגב, חברים, גילוי נאות שתדעו, זה לא הופיע אצלכם, זה פשוט טעות סופר. לא הופיע אצלכם, שלא יראה שזה לא היה ברשימת התב"רים. זה מימון של ההתיישבות איך קוראים? היחידה להתיישבות, כאשר כל יישוב נותן 50 אלף שקלים מטעמו והשתתפות שלו. אין השתתפות במועצה בנושא הזה, כלום.

(מדברים ביחד)

שרון עזרן : התב"ר האחרון שלא דיברתי עליו זה שילוב פינות גזם על יישובים. מובטח על ידי ראש המועצה. יישובים ומושבים שיעשו פינות גזם וישימו מצלמות עד אמצע השנה.

אלי אטון : 50%.

שרון עזרן : 50% משלנו. אנחנו נשלם עבור המצלמות וזה הכסף שאנחנו...

אלי אטון : כל מה שקשור למצלמות, פינות גזם, הכל.

אורנה הדר : לי יש שאלה, אחרי שרכב הביטחון מגיע לניצני עוז, של מי הבעלות על הרכב?

אלי אטון : אורנה, כל חודש אנחנו מעבירים 2,000 שקל על הרכב הזה. זה יכול להיות לבנין, זה יכול להיות לביטוח, זה יכול להיות לתיקון, זה יכול להיות למוסך,

זה יכול להיות לכל דבר. אחרי שאנחנו משתמשים ב-2,000 שקל כל חודש למושב, כל שאר הטיפולים, תיקונים, בנין, כל מה שמעבר לזה – זה עליהם.

(מדברים ביחד)

אורנה הדר : אני שואלת מי משלם את זה?

אלי אטון : המושב. זה צורכי ביטחון שהמדינה קבעה אותם, לא אנחנו קבענו אותם.

לצערי, הנושא של רבש"צים וזה, זה התהפך לפני 12 שנה, ולכן פעם זה היה מימון מלא של המדינה, היום זה כבר לא. אנחנו הופכים להיות צינור בנושא הזה, ולצערי גם הוועדים הופכים להיות סוג של צינור, ויש להם מעבר לזה המון המון הוצאות, כי מה לעשות זה צורכי הביטחון בשביל קו התפר. אני מסביר, חלק מהדברים היישובים, אנחנו מממנים. אנחנו מבקשים מספקים

שיעזרו לנו לממן, חלק זה מהכספים של הוועד עצמו. המועצה כמעט לא מממנת פה כלום.

אורנה הדר: כמעט, 24,000 שקלים.

(מדברים ביחד)

שרון עזרן: יש פה תהליכים שגם לימור יכולה להסביר. לרוב, אנחנו לא מממנים את הכספים האלה. אנחנו מזמינים, מקבלים בחשבונות, מגישים, גובים את הכסף. אתם גובים לפני מועד הפירעון, לפני מועד הפירעון, לרוב, לרוב. ולגבי הרכב אנחנו לא נממן את זה, מי שיממן את זה זה הוועד המקומי, ואם הוא לא, אז אנחנו לא נרכוש את שלו. ואם הוא רוצה להביא רכב ב-300,000 שקל, זה גם עניין שלו, לא שלנו. אנחנו מקבלים 150, שקל יותר מזה הרשות לא. 24,000 שקל המימון.

יוסי דיין: לא, אבל אנחנו קונים ב-300,000 שקל ואנחנו אחר-כך מממנים את התחזוקה.

שרון עזרן: התחזוקה היא 24,000 שקל בשנה, נקודה, לא משתנה. דובר: ממשרד הבטחון אתה מקבל תחזוקה של ניצני עוז, מקבלים סכום כסף. הם מממנים בזה את הדלק, את הביטוחים, את האיתורן, את הכל. נגמר להם התקציב באמצע השנה הם מממנים את זה.

אלי אטון: גם את ה-24 אתה מקבל מחטיבת ההתיישבות, זו לא המועצה מהכסף שלה מממנת. כן, מיכל.

מיכל גליק: -הסכום הזה הוא נראה לי מאוד צנוע. זה היה מאצ'ינג של 50 ל-50, אם אני צריכה.

ניסן כנפי: זה היה רק 6 ישובים כי ל-12 ישובים היו פינות גזם, הכל היה מסודר. בשישה ישובים ששם אספו בזמנו, ביטלו את הפינות גזם ואספו מהבתים, החליטו להחזיר את זה לפינות גזם, ואז העלויות. אנחנו החלטנו, עם מפתח שאנחנו העברנו את זה למנהלי היישובים והם יודעים את זה, שאנחנו משתתפים ב-50% עד 10 פינות לכל יישוב. זאת אומרת, במקסימום אנחנו משתתפים בכל יישוב ב-5 פינות.

- מיכל גליק: אני רואה את הסכום, הוא פשוט נראה לי מאוד מאוד...
- ניסן כנפי: אבל זה סכום פר ניידת.
- מיכל גליק: אני רוצה לשאול, כל השישה יישובים הגישו קבלות?
- ניסן כנפי: ברור.
- אורנה הדר: וקיבלו את הכסף?
- ניסן כנפי: לא מצאתי משהו שוויתר.
- (מדברים ביחד)
- אלי אטון: כן משה.
- משה מכלין: אני חוזר לטרקטורון כיבוי של המועצה. תחזוקה של טרקטורון- התחזוקה היא תחזוקה לא קטנה.
- אלי אטון: הוא לא פעיל.
- משה מכלין: זה לא משנה, ביטוח צריך, רישוי צריך?
- דוברת: 12 אלף שקל בשנה אני משלמת.
- משה מכלין: זו הוצאה.
- אלי אטון: אפשר לכבות את ההקלטה? תכבה את ההקלטה, בבקשה, שנייה.
- משה מכלין: אני חי ביחד עם שרון וכולנו בתקציב לשנה שאחרי, כשעכשיו אנחנו יושבים ושמים עוד העמסה על התקציב ל-2027. אני רוצה להבין אם אנחנו ערוכים לזה.
- אלי אטון: תקשיב, אני יכול גם לעשות עוד דבר. לבוא ולהגיד חבר'ה, אני לא רוצה את מה שאתם נותנים לי, כי הדבר הזה יגרור הוצאות מיותרות. ההוצאות האלה לא מיותרות, ההוצאות האלה הן הוצאות נדרשות ברמת הביטחון האישי של כל אחד ואחת מיתנו. לכן אחד הדברים שאני אומר, ואני גם הבטחתי לכיתת הכוננות בהתאם ליכולת, וחשבנו שאנחנו נביא את זה לתקציב שלנו, קשה לנו, אנחנו לא יכולים. כולנו מכירים שיש לנו סדר עדיפויות. ברגע שהמחלקה להתיישבות באה ואומרת לנו, החטיבה להתיישבות, באה ואומרת לנו: "אתם מקבלים את הכלי הזה במימון שלנו, מימון מלא, שיש בו צורך ביטחוני", וזה לא טיולים ולא איזושהי גחמה של מישו שרוצה

סתם לנהוג עליו ולהראות הנה נהגתי עליו. כיתת הכוננות, כל מי שמכיר אותה, יודע כמה היא עובדת, יודע כמה הדברים האלה נדרשים למרדפים בשטחים, בשטחים קטנים. גם מישו אמר לי: "אל תשקיעו ב-RZR, בואו תשקיעו יש הקורקינטים האלה, שנוסעים בהם בתוך היישוב, סאגווי, בתוך השטחים. אז כן, אנחנו נרדוף עם סאגווי. יש צורך ביטחוני, לא רק בקו התפר, חברים, ואנחנו משקיעים המון כספים והוצאנו 40 מיליון שקלים, קיבלנו...

קובי רייך: יש פה טעות, אני לא יודע אם אתה קנית לילד שלך את זה גם, דבר כזה זו הוצאה ענקית של כל ההנעה הנגלפית: שלו, זה לא מתאים לנו.

אלי אטון: יכול להיות, אבל אני...

קובי רייך: רגע, אני לא אומר שלא.

אלי אטון: אז אני אגיד לך מה אני מבקש.

קובי רייך: רגע. לך תלמד מאדון שר האוצר שחילק ריינג'רים. ריינג'ר זה כלי שמיועד לעבודה הזאת. זה לא...

אלי אטון: אני לא יכול במסגרת הזאת להביא ריינג'ר.

(מדברים ביחד)

אלי אטון: קובי תעצור, מקבל את מה שאתה אומר. אנחנו כרגע נאשר את המסגרת הזאת שנוכל לקבל את התקציב ולבדוק מה הרכב הכי נכון שנעשה, ואנחנו לא נקבל אישור מהמועצה, אלא אנחנו נעביר לכם את ה... קיבלתי מה אתה אומר. אוקיי, חברים, אם יש מישו שיש לו, שנייה, חברים, משה, תודה. אם יש מישו שיש לו, כל פעם צריך להשתיק מישו אחר? אנחנו לא ילדים. אם יש מישו שיש לו התנגדות לאחד התב"רים, אז אנחנו נדון באחד התב"רים, אם לא אני מבקש לאשר את כל התב"רים, בבקשה. מי בעד?

(מדברים ביחד)

אלי אטון: אני מבקש כרגע על הכלי הזה, זה הכל. אנחנו מצביעים על זה, לא משהו אחר. אני לא יכול להצביע על משהו אחר. לא, לא, אנחנו כרגע, זה הטייטל שלו מה שרשום שם. חברים, אנחנו יכולים להצביע על הכל, בבקשה? אוקיי, מי בעד?

- נתן סלומון : סעיף 12, אני מתנגד לפיתוח.
- אלי אטון : טוב, אז חברים, אני רוצה להצביע על הכל חוץ מהפיתוח, ואחרי זה נצביע על הפיתוח בנפרד. כל השאר, מי רוצה להצביע חוץ מהפיתוח שירים את ידו? זה לא טרקטורון, זה מה שהם רשמו בטייטל הזה : רכב כיבוי. אוקיי, מישו מתנגד? מישו מתנגד? תודה. בואו נדון, במה דיברת?
- נתן סלומון : סעיף 12. שרון אתה הסברת על ההלוואה לפיתוח?
- שרון עזרן : אני אסביר עוד פעם, ההלוואה לפיתוח היא לא בעצם שאנחנו חותמים על התב"ר שיוצא משם הכסף. רישומית, אני חייב לרשום את כל ההלוואה שלקחתי בתב"ר. אז את כל ה-3 ומשהו מיליון, כבר רשמנו במליאה הקודמת עבור מה אנחנו לוקחים את ההלוואה. פה אני עושה רישום, זה רק רישומי. ובמידה ונצטרך להשתמש בהלוואה, אני אביא למליאה עוד פעם להעביר מתב"ר ההלוואה לפיתוח למה שנצטרך.
- אלי אטון : זאת אומרת, אין פה כרגע הוצאה?
- שרון עזרן : אין פה הוצאה.
- אלי אטון : זה אישור רישומי.
- שרון עזרן : זה רק רישומי.
- אלי אטון : אוקיי. מי בעד שירים את ידו. נגד? אחד מתנגד לתב"ר הזה, לרשום, בבקשה, עם השם, תודה. אוקיי, חברים, עוד הצבעה אחרונה, נושא אחרון. שנייה, שב רגע. ואנחנו עושים סוג של הצבעה קטנה : מי בעד ארגנטינה שירים את ידו. מי נגד? חברים תודה רבה לכם.

- סיום הישיבה -